

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6To/27/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515010025
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emil Dubňanský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8515010025.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Emila Dubňanského a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Rastislava Vargu, PhD. L.LM., MBA na verejnom zasadnutí konanom dňa 16. septembra 2020, v trestnej veci obžalovaného X. A. a spol., pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/12/2015 zo dňa 30. novembra 2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1T/12/2015 zo dňa 30. novembra 2018 boli obžalovaní X. A., D. F. O., D. B. P. a F. A. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodení spod obžaloby zo dňa 28.01.2015, podanej na okresnom súde dňa 28.01.2015 prokurátorom Okresnej prokuratúry Stará Ľubovňa pod sp. zn. Pv 96/13/7710 pre prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, ktorého sa v zmysle podanej obžaloby jednotliví obžalovaní mali dopustiť tak, že:

Obžalovaný X. A.

1./ Ako konateľ spoločnosti AGROSTAV SK, s.r.o. dňa 19.11.2010 uzatvoril zmluvu o dielo s objednávateľom, spoločnosťou Pienstav, a.s. v reštrukturalizácii, ktorej predmetom bola realizácia stavby „Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala“, ktorou na seba prevzal nebezpečenstvo škody na diele až do času protokolárneho prevzatia diela objednávateľom / v čl. 2.6 zmluvy/, pričom ako zhotoviteľ bol povinný vykonať práce tak, aby na predmetnej stavbe nedošlo ku škode, či už z nedbanlivosti, príp. ako dôsledok nesprávneho postupu realizácie a zároveň bol povinný zdržať sa činností, ktoré môžu mať za následok vznik škody / čl. 5.4 zmluvy/. Aj napriek tomu, že zmluvou prešlo nebezpečenstvo škody na diele až do času protokolárneho prevzatia diela na zhotoviteľa - spoločnosť STRATEG Building s.r.o., v presne nezistený deň bol podpísaný odovzdávací a preberací protokol, čím nebezpečenstvo škody na diele prešlo späť na objednávateľa spoločnosť Agrostav SK, s.r.o.. Obvinený X. A., ako konateľ spoločnosti Agrostav SK, s.r.o., bol v zmysle čl. 5.4. zmluvy o dielo povinný vykonať práce tak, aby na predmetnej stavbe nedošlo ku škode a zároveň bol povinný zdržať sa činností, ktoré môžu mať za následok vznik škody. Napriek tomu, ako povinná osoba nezaistil bezpečnosť staveniska a taktiež si nesplnil povinnosť odvrátiť hroziace nebezpečenstvo z nadmernej snehovej pokrývky na streche haly jej odprataním, čo bol povinný vykonať, keďže na zrútenej halovej časti stavby sa minimálne od 18.1.2013 nachádzalo viditeľne veľké a nadmerné množstvo snehu. Obvinený X. A., ako osoba zodpovedná za stavenisko, nebol v tom čase preveriť stav konštrukcie pri tejto záťažii a nezabezpečil preventívne odstránenie snehu zo strechy.

Obžalovaný Ing. F. O.

2./ Ako osoba, ktorú spoločnosť STRATEG Building s.r.o. zmluvou o dielo zo dňa 20.10.2010 poverila výkonom funkcie stavbyvedúceho za spoločnosť STRATEG Building, s.r.o., vykonával funkciu stavbyvedúceho v rozpore s ustanovením § 46a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, nakoľko potom, čo mu dňa 13.10.2010, na stretnutí zástupcov všetkých zúčastnených strán, na ktorom sa prejednávala stavebná pripravenosť základových konštrukcií pred montážou haly HUPRO, bola okrem iného daná úloha odstrániť výškové nerovnosti na základových konštrukciách s toleranciou 1cm na dĺžke 5m a zhotoviť nadbetónávku na hornej hrane základovej steny v sklone 5%. Táto nadbetónávka bola na základovom páse na západnej strane zhotovená 25.10.2011 bez aplikácie spojovacieho mostíka na kontaktnú betónovú plochu starú len 33 dní, pričom nová betónová vrstva sa z tohto dôvodu nemohla dostatočne spojiť so staršou vrstvou betónu, pretože kontaktná plocha nebola dostatočne pripravená na aplikáciu ďalšej vrstvy, s ktorou mala tvoriť jednotný celok. Týmto svojim konaním spôsobil, že počas výstavby neboli dodržané technické požiadavky na zhotovovanie betónových konštrukcií a technické postupy a podmienky na použitie chemického kotvenia, čoho dôsledkom bolo nedodržanie základných požiadaviek na mechanickú odolnosť a stabilitu stavby tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 14 vyhlášky č. 532/2002 Z. z., ako aj § 43d, ods. 1, časť a) zákona č. 50/1976 Zb., stavebného poriadku. Pričom podľa čl. 5.5. zmluvy o dielo medzi zhotoviteľom: STRATEG Building s.r.o. a objednávateľom: Agrostav SK s.r.o., zo dňa 20.10.2010, zhotoviteľ (STRATEG Building s.r.o.) zodpovedal za dodržiavanie všeobecných technických požiadaviek na výstavbu.

Obžalovaní Ing. B. P. a F. A.

3./ Ako konatelia spoločnosti HUPRO, s.r.o. so sídlom Štrková 971/10 E, Žilina, v rozpore s ustanovením § 13 zákona č. 124/2006 Z.z. o bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, (technická dokumentácia stavieb musí obsahovať požiadavky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci na prípravu, výstavbu, prestavbu a ich budúcu prevádzku, v zmysle ktorého technická dokumentácia stavieb musí obsahovať požiadavky na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci na prípravu, výstavbu, prestavbu a ich budúcu prevádzku), ako aj v rozpore s bodom 4.2.4 STN EN 1090 - 2, ktorá stanovuje, že počas zhotovenia oceľových konštrukcií musí byť spracovaná dostatočná dokumentácia, ako záznam o zabudovanej konštrukcii, slúžiaca ako dôkaz, že konštrukcia bola vyhotovená podľa technických špecifikácií zhotovenia, tzv. výrobná dokumentácia. Obvinení však pred samotnou realizáciou samonosnej oblúkovej konštrukcie nezabezpečili vyhotovenie projektu kotvenia oblúkovej haly, výrobnú a montážnu dokumentáciu stavby, ktoré by riešili z konštrukčného hľadiska tvar jednotlivých segmentov, spoje týchto segmentov haly a kotvenie oblúkovej haly do základových pásov. V dôsledku toho oceľová oblúková konštrukcia haly, vzhľadom na rozmerové disproporcie základov a najmä skladby jednotlivých nosných oblúkových segmentov, nemala projektom predpísaný tvar, čo sa výrazne negatívnym spôsobom prejavilo predovšetkým v nesprávnej realizácii konštrukcie kotvenia na vyššom základovom páse. Tým konatelia spoločnosti HUPRO, s.r.o. spôsobili, že osoby realizujúce montáž oblúkovej konštrukcie haly nevykonali jej montáž na základe projektovej dokumentácie, ktorou by bol určený presný tvar oblúka, jeho delenie a hrúbka jednotlivých segmentov, spoje týchto segmentov, ako aj použitie a správna montáž kotvenia haly.

Pričom v dôsledku konaní obvinených uvedených v bodoch 1./ až 3./ došlo dňa 09.02.2013 v čase okolo 06.00 hod. v Starej Ľubovni na ul. Tehelnej k zrúteniu oceľovej oblúkovej konštrukcie na stavbe „Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa“, čím F. vznikla majetková škoda v hodnote 235.585,69 €, pretože skutky nie sú trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku bolo poškodené F. Q. K., IČO: 00330167, sídlom H. 1, XXX 01 Q. K., s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie prokurátor, pričom v neskoršie predložených písomných dôvodoch v úvode cituje odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k jednotlivým obžalovaným ako aj k dôvodom, pre ktoré boli tieto osoby spod obžaloby oslobodené, s ktorým sa nestotožnil, nakoľko hodnotenie dôkazov zo strany okresného súdu nebolo vykonané v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Súhlasí s argumentáciou súdu o tom, že od počiatku realizácie stavby „Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala, zmena stavby pred dokončením“ mohli byť vo vzťahu k príslušným povinnostiam vytvárané podmienky k tomu, že k danej

situácii v konečnom dôsledku aj skutočne došlo. V žiadnom prípade sa však nestotožňuje so závermi okresného súdu, ktorý svojím spôsobom absolútne „vyviňuje“ obžalovaných zo skutkov, ktoré sú im kladené za vinu, čo hodnotí v kontexte záveru odôvodnenia rozsudku, kde sa uvádza, že na základe všetkých skutočností, ktoré v tomto konaní vyšli najavo, zrejme mali byť v súvislosti so zrútením oceľovej oblúkovej konštrukcie na príslušnej stavbe, k čomu došlo 9.2.2013, stíhané pre riadne nesplnenie svojich povinností (ako to vyplýva z textu odôvodnenia tohto rozsudku) iné osoby, osobitne tie, ktoré sú priamo zodpovedné za samotnú realizáciu stavby ako takej bez príslušného povolenia a overenia projektovej dokumentácie v stavebnom konaní, teda za realizáciu stavby v jednoznačnom rozpore s § 48 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. („stavby sa musia uskutočňovať v súlade s overeným projektom a stavebným povolením“).

Za účelom zistenia príčiny zrútenia oceľovej oblúkovej konštrukcie na stavbe „Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa“ bol do konania pribratý Ing. F. J. k vypracovaniu znaleckého posudku. Zo záverov vypracovaného znaleckého posudku okrem iného vyplýva, že príčinou zrútenia oceľových oblúkových konštrukcií strechy na zimnom štadióne bolo zlyhanie kotvenia v hornej časti základu na západnej strane objektu pod nadmernou tiažou snehu. Práve z takto ustálenej príčiny zrútenia haly sa odvíjalo ďalšie vykonávané dokazovanie. Na základe objednávky obžalovaného Ing. B. P. bol prof. Ing. P. B., C.. vypracovaný znalecký posudok č. 1/2013, ktorý ako prvotnú príčinu havárie určil netuhé uloženie na vyššom základe, ktorý preberal väčšie reakcie. Z dôvodu rozpornosti záverov znaleckých posudkov bola do konania pribratá Technická univerzita v Košiciach, znalecký ústav v odbore stavebníctvo. Zo záverov znaleckého posudku k príčine zrútenia haly vyplýva, že tou bolo nedostatočne realizované kotvenie nosnej oceľovej konštrukcie haly do železobetónovej základovej konštrukcie, teda nedodržanie technológie kotvenia (nedostatočná hĺbka zapustenia oceľových kotiev a nedostatočné lepenie kotiev) a následkom vyťahnutia kotiev stratila nosná konštrukcia oporu v železobetónovom základe, v dôsledku čoho nastalo nedostatočné prenášanie horizontálnych a vertikálnych síl do železobetónového základu. Aj napriek tomu, že sa možno stotožniť s tvrdením súdu, že v každom z krokov, ktoré smerovali k realizácii stavby „Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala, zmena stavby pred dokončením“, došlo k pochybeniam zo strany zainteresovaných subjektov a príslušných orgánov štátnej správy, avšak hodnotenie priamej príčiny zrútenia haly z pohľadu prokuratúry nepreukazuje príčinnú súvislosť medzi „pochybeniami“ na strane objednávateľa súvisiace so stavebným konaním, ktoré evidentne neprebehlo „lege artis“ a nedostatkami preukázanými v konaní obžalovaných, ako vyplývajú z obžaloby. Z výsledkov dokazovania, ktoré bolo vykonané v priebehu prípravného konania, vyplynul jednoznačný a nepochybný záver o vine obžalovaných, ako je zrejmé zo skutkov, ktoré sú uvedené v obžalobe.

Vo vzťahu k obž. X. A. bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný ako konateľ spoločnosti AGROSTAV SK, s.r.o. dňa 19.11.2010 uzatvoril zmluvu o dielo s objednávateľom, spoločnosťou Pienstav, a.s. v reštrukturalizácii, ktorej predmetom bola realizácia stavby „Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala“, ktorou na seba prevzal nebezpečenstvo škody na diele až do času protokolárneho prevzatia diela objednávateľom / v čl. 2.6 zmluvy/. Ešte pred uzavretím tejto zmluvy, dňa 20.10.2010, uzatvoril zmluvu o dielo (poddodávateľská zmluva) so zhotoviteľom, spoločnosťou STRATÉG Building s.r.o., ktorej predmetom bola realizácia stavby „Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala“, pričom v presne nezistený deň bol podpísaný odovzdávací a preberací protokol, čím nebezpečenstvo škody na diele prešlo späť na objednávateľa spoločnosť AGROSTAV SK, s.r.o., ktorej konateľom bol práve obž. X. A.. Zo zmluvy o dielo, konkrétne v zmysle čl. 5.4. zmluvy o dielo, bol obž. X. A. povinný vykonať práce tak, aby na predmetnej stavbe nedošlo ku škode a zároveň bol povinný zdržať sa činností, ktoré môžu mať za následok vznik škody. Z uvedeného vyplýva, že v zmysle uzatvorenej zmluvy bol obž. X. A. povinný vykonať práce tak, aby na predmetnej stavbe nedošlo ku škode, pričom zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Ing. F. J. okrem iného vyplýva, že minimálne od 18.01.2013 nikto na stavbe nepreveroval stav konštrukcie pri záťaži snehu a nikto sneh preventívne zo strachy neodstránil. V tomto smere nesúhlasí so závermi okresného súdu, že obžaloba z pohľadu súdu podstatne opomína komplexný reálny zmluvný stav a zodpovednostný stav založený vyššie uvedeným komplexom zmlúv, keďže pre riadne ustálenie povinností menovaného obžalovaného v danom prípade nemožno bez náležitého vyhodnotenia iných súvislostí obmedzovať iba na znenie príslušnej poddodávateľskej zmluvy Agrostavu SK s PIENSTAVom, ale jej obsah v otázkach výslovne zmluvne neupravených treba posudzovať i podľa príslušnej úpravy danej všeobecne záväznými právnymi predpismi. Tu okresný súd poukazuje na ustanovenie § 542 ods. 1 Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého ak zhotoviteľ zhotovuje vec u objednávateľa, na jeho pozemku alebo na pozemku, ktorý objednávateľ obstaral, objednávateľ znáša nebezpečenstvo škody na zhotovovanej veci a je jej vlastníkom, ak zmluva neurčuje niečo iné. Práve tu je potrebné vychádzať zo znenia čl. 2.6 zmluvy o dielo, ktorá bola uzatvorená dňa 19.11.2010 medzi objednávateľom, spoločnosťou Pienstav, a.s. v

reštrukturalizácii a spoločnosťou AGROSTAV SK, s.r.o. a čl. 5.4. zmluvy o dielo, ktorá bola obžalovaným uzatvorená so spoločnosťou STRATÉG Building s.r.o.. Pri hodnotení zmluvných vzťahov uzavretých v predmetnej veci, hodnotených v kontexte ustanovenia § 542 ods. 1 Obchodného zákonníka, je potrebné konštatovať, že stavba „Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala“ nebola realizovaná na pozemku objednávateľa, nakoľko pozemok, na ktorom bolo dielo realizované, bol vo vlastníctve F. Q. K. a nie spoločnosti Pienstav, a.s. v reštrukturalizácii, ktorá bola objednávateľom vo vzťahu k spoločnosti AGROSTAV SK s.r.o.. Z tohto dôvodu možno konštatovať, že tak, ako to vyplýva zo znenia skutkovej vety uvedenej v obžalobe, v zmysle uzatvorených zmluvných vzťahov bol obž. X. A. povinný vykonať práce tak, aby na predmetnej stavbe nedošlo ku škode a zároveň bol povinný zdržať sa činností, ktoré môžu mať za následok vznik škody, čo však nevykonával, nepreveroval stav konštrukcie pri záťaži snehu a sneh preventívne zo strachy neodstránil.

Čo sa týka obž. Ing. F. O. možno vo všeobecnosti uviesť, že okresný súd svoje rozhodnutie o oslobodení oprel o dve skutočnosti a to o skutočnosť, že je otázne, či zo strany obžalovaného išlo skutočne o reálny výkon funkcie stavbyvedúceho a ďalšou skutočnosťou, ktorú okresný nepovažuje za preukázanú, je skutočnosť, že z pohľadu súdu obž. Ing. F. O. nemohol dôvodne predpokladať potrebu prepojenia nadbetónávky železným armovaním so základovým pásom, pretože takéto riešenie podľa projektovej dokumentácie nemohol predpokladať. K otázke reálnosti výkonu funkcie stavbyvedúceho odvolateľ uvádza, že obž. Ing. F. O. v čase realizácie prác zo strany spoločnosti Stratég Building s.r.o. bol odborne spôsobilou osobou pre výkon stavbyvedúceho, a teda niesol plnú zodpovednosť za dodržanie technických požiadaviek na zhotovovanie betónových konštrukcií, technických postupov a podmienok na použitie chemického kotvenia. O tejto skutočnosti svedčí zápis na liste 1 Stavebného denníka č. 1 spoločnosti Stratég Building, s.r.o. vedeného na stavbe „Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala“, kde je obž. Ing. F. O. uvedený ako stavbyvedúci, ktorý v zmysle ustanovenia § 46a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku, stavbyvedúci organizuje, riadi a koordinuje stavebné práce a iné činnosti na stavenisku a na stavbe. Práve z tohto dôvodu bol obž. Ing. F. O. z pohľadu obžaloby zodpovedný zabezpečiť vykonanie prác v súlade s príslušnými technickými normami a technologickými postupmi. K otázke toho, či obž. Ing. F. O. mohol, resp. nemohol dôvodne predpokladať potrebu prepojenia nadbetónávky železným armovaním so základovým pásom uvádza, že na stretnutí zástupcov všetkých zúčastnených strán dňa 13.10.2010 (pozn. správne mať byť 2011), na ktorom sa prejednávala stavebná pripravenosť základových konštrukcií pred montážou haly HUPRO, bola spoločnosti Stratég Building, s.r.o., okrem iného daná úloha odstrániť výškové nerovnosti na základových konštrukciách s toleranciou 1 cm na dĺžke 5 m a zhotoviť nadbetónávku na hornej hrane základovej steny v sklone 5%. Tieto nedostatky boli zo strany zhotoviteľa odstránené tým, že na základovom páse na západnej strane bola dňa 25.10.2011 zhotovená nová betónová vrstva, ktorej hrúbka bola zrealizovaná v nerovnomernej hrúbke, pričom je podstatné, že objektívne bolo preukázané, že v niektorých častiach hrúbka realizovanej nadbetónávky dosiahla hrúbku, ktorá plnila nielen účel vyspádovania a zarovnania základových stien, ale plnila v podstate nosnú úlohu. Takto zrealizovaná nadbetónávka, bez aplikácie spojovacieho mostíka na kontaktnú betónovú plochu starú 33 dní, sa preukázateľne nemohla dostatočne spojiť so staršou vrstvou betónu, pretože kontaktná plocha nebola dostatočne pripravená na aplikáciu ďalšej vrstvy, s ktorou mala tvoriť jednotný celok. Spôsob vykonania prác je výlučne v právomoci zhotoviteľa, pričom za správnosť vykonania prác nepochybne zodpovedá stavbyvedúci, nakoľko táto povinnosť mu vyplýva z ustanovenia § 46a zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku. Obž. Ing. F. O., ako stavebný inžinier s príslušným vzdelaním, teda musel disponovať aspoň elementárnymi znalosťami o tom, že takto zrealizovaná nadbetónávka musí byť realizovaná so železným nosníkom, nakoľko bolo zrejmé, že vzhľadom k hrúbke nadbetónávky, že táto pri predpokladanej hrúbke kotvenia bude musieť prenášať aj horizontálne a vertikálne sily do železobetónového základu zrealizovanej oblúkovej konštrukcie. Aj napriek tomu, že je nesporné, že potreba prepojenia nadbetónávky so železobetónovým pásom nebola obsiahnutá v projektovej dokumentácii, bolo povinnosťou obž. Ing. F. O., ako stavbyvedúceho, tieto námietky vzniesť, či už na stretnutí dňa 13.10.2010, v priebehu realizácie nadbetónávky alebo po jej zrealizovaní, keďže výsledná realizácia zjavne nekorešpondovala so zadaním zo dňa 13.10.2010, ako ani s nákrešom, ktorý je súčasťou stavebného denníka.

K obžalovaným Ing. B. P. a F. A. odvolateľ poukazuje na to, že týmto bolo kladené za vinu to, že ako konatelia spoločnosti HUPRO, s.r.o. nezabezpečili výrobnú dokumentáciu, vyhotovenie projektu kotvenia oblúkovej haly, výrobnú a montážnu dokumentáciu stavby, ktoré by riešili z konštrukčného hľadiska tvar jednotlivých segmentov, spoje týchto segmentov haly a kotvenie oblúkovej haly do základových pásov. Z ustanovenia § 13 zák. č. 124/2006 Z. z., ako aj bodu 4.2.4. STN EN 1090-2 vyplýva, že technická dokumentácia musí okrem iného obsahovať konkrétne požiadavky na prípravu, výstavbu,

prestavbu a budúcu prevádzku stavby, resp. dokumentáciu slúžiacu k preukázaniu, že konštrukcia bola vyhotovená podľa technických špecifikácií. Z vypracovaného znaleckého posudku Ing. F. J. totiž vyplýva, že väčšia vzdialenosť hornej kotviacej úrovne základových pásov a celková dĺžka spojených segmentov oblúkovej časti kratšia o minimálne 705 mm, mala za následok zmenu geometrie oblúka haly, ktorá v strede rozpätia oblúka musela byť o 714 mm nižšie ako mala byť a počiatočný sklon bol len 39,7°, v porovnaní s projektovanými 43,5°. Z uvedeného je zrejmé, že práve nezabezpečenie dostatočnej dokumentácie pred samotnou realizáciou stavby, malo za následok realizáciu stavby v rozpore s projektovou dokumentáciou, čo jednoznačne vyvracia tvrdenie obžalovaných, že z dôvodu nevyhotovenia technickej dokumentácie konatelia spoločnosti Hupro s.r.o. nemohli spôsobiť, že osoby realizujúce montáž oblúkovej konštrukcie haly nevykonali jej montáž na základe projektovej dokumentácie, ktorá by určovala presný tvar oblúka, jeho delenie, hrúbku segmentov, ich spoje, ako aj použitie a správnu montáž kotvenia haly.

Vo vzťahu k zrealizovanému kotveniu haly uvádza, že zo záverov znaleckého posudku vypracovaného Technickou univerzitou v Košiciach, znalecký ústav v odbore stavebníctvo, okrem iného vyplýva, že detaily kotvenia sú naznačené v projektovej výkresovej dokumentácii, ale neobsahujú okótované rozmery a popisy kotvenia, pričom príčinou zrútenia haly podľa záverov znaleckého posudku bolo nedostatočne realizované kotvenie nosnej oceľovej konštrukcie haly do železobetónovej základovej konštrukcie, teda nedodržanie technológie kotvenia (nedostatočná hĺbka zapustenia oceľových kotiev a nedostatočné lepenie kotiev). Následkom vytiahnutia kotiev stratila nosná konštrukcia oporu v železobetónovom základe, v dôsledku čoho nastalo nedostatočné prenášanie horizontálnych a vertikálnych síl do železobetónového základu.

Na rozdiel od názoru okresného súdu, ktorý sa svojím rozhodnutím akoby snažil preniesť zodpovednosť za zrútenie oblúkovej konštrukcie haly na administratívne konanie, ktoré predchádzalo zrealizovaniu stavby a formálne nedostatky v dokumentácii, ktorá súvisela so stavbou, z pohľadu obžaloby boli skúmané reálne a pragmatické dôvody zrútenia oceľovej oblúkovej konštrukcie na stavbe „Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa“, ku ktorej došlo dňa 09.02.2013 v čase okolo 06.00 hod. v Starej Ľubovni. Dôvodom týchto právnych úvah, ktoré viedli k vzneseniu obvinenia konkrétnym osobám, bol následok trestného činu, ktorým bolo zrútenie oceľovej oblúkovej konštrukcie. Práve objektívne ustálené príčiny zrútenia oceľovej oblúkovej konštrukcie, ktoré sú zrejmé z výsledkov vykonaného znaleckého dokazovania, a ktoré sú uvádzané v odôvodnení odvolania, z pohľadu obžaloby preukázali dostatočne odôvodnený na postup podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vo vzťahu ku všetkým obžalovaným, ktorým bolo vznesené obvinenie. Zo strany obžaloby pritom nie je spochybňované to, že v danom prípade z pohľadu zákona č. 50/1976 Zb. stavebného poriadku išlo o „čiernu stavbu“, avšak je nesporné, že len nezabezpečenie dostatočnej dokumentácie pred samotnou realizáciou stavby - oblúkovej konštrukcie haly, malo za následok realizáciu stavby v rozpore s projektovou dokumentáciou (uvedené vyplýva zo záverov znaleckého posudku Ing. F. J.). Z uvedeného je zrejmé, že pri realizácii stavby bola zabezpečená kompletná projektová dokumentácia (s výnimkou dokumentácie pred samotnou realizáciou oblúkovej konštrukcie haly) a teoretické úvahy súdu o tom, že v rámci stavebného konania mohli byť odstránené prípadné chyby, nemajú relevantný vplyv na posúdenie trestno-právnej zodpovednosti konkrétnych obžalovaných, ako sú zrejmé z podanej obžaloby. Z odôvodnenia oslobodzujúceho rozsudku však nevyplýva, aby súd pri rozhodovaní vo veci postupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku a zároveň súd konal nad rámec ustanovenia § 1 Trestného poriadku, keďže z argumentácie odôvodnenia rozsudku vyplýva skôr obhajoba obžalovaných, ako objektívne rozhodnutie, ktoré má oporu vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Navrhol, aby Krajský súd v Prešove zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Z vyjadrenia obhajcu obžalovaných Ing. B. P. a F. A. k dôvodom odvolania prokurátora vyplýva, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny. Pokiaľ prokurátor tvrdí, že súd nespochybnil zákonnosť dôkazov vykonaných v priebehu prípravného konania (na podklade ktorých bola podaná obžaloba), s uvedeným nesúhlasí. Súd vyslovil výhrady k znaleckému posudku Ing. J., a to k neúplnosti príloh znaleckého posudku pokiaľ ide o počet prípadov prevrtania celých základov hornými (šikmými) kotvami, resp. počet nedostatočne chemicky vyplnených otvorov a pod. Rovnako súd k posudku vypracovaného znaleckým ústavom (Technickou univerzitou v Košiciach) uviedol, že znalecký ústav výslovne prevzal závery znaleckého posudku Ing. J. bez toho, aby niekto za znalecký ústav vykonal ohliadku na mieste samom za účelom podania znaleckého posudku. V neposlednom rade súd logicky uviedol, že je absolútne nepochopiteľné, že vlastne bolo dovolené pred skončením vyšetrovania (ešte v jeho začiatkoch) odstrániť zrútenú konštrukciu z miesta činu. Okresný súd taktiež poukázal na viaceré pochybenia týkajúce sa nedostatočne zabezpečených dôkazov zo strany orgánov činných v trestnom konaní. Vo vzťahu k nedostatkom projektovej dokumentácie (ako absencia konkrétneho určenia skladby,

tvaru a veľkosti jednotlivých dielcov) súd správne uviedol, že v konaní nebolo nijako preukázané, že by v dôsledku konania obžalovaných jednotlivé segmenty ocelevej konštrukcie haly, vrátane v PD navrhnutého kotvenia použité na konštrukciu haly, akokoľvek nezodpovedali, osobitne rozmermi a možnej kombinácii ich skladby podmienkam príslušného technického osvedčenia a príslušných certifikátov, ktoré k ocelevej konštrukcii ako stavebnému výrobku mala spoločnosť HUPRO vydané. Zároveň sa stotožňujú so závermi prvostupňového súdu, podľa ktorých:

- nebolo preukázané, že by v dôsledku konania obžalovaných boli dodané k príslušnej stavbe segmenty, stavebné výrobky na zhotovenie ocelevej konštrukcie haly, ktoré by nezodpovedali požiadavkám predpisov, technickému osvedčeniu a certifikátom udeleným spoločnosti HUPRO;
- nebolo preukázané, že by v dôsledku konania obžalovaných došlo k použitiu nevhodných stavebných výrobkov;
- nebolo preukázané, že by v dôsledku konania obžalovaných neboli jednotlivé segmenty haly spájané správne v súlade s podmienkami a technologickým postupom podľa príslušného osvedčenia;
- nebolo preukázané, že by samotní obžalovaní svojím konaním spôsobili nesprávnu montáž kotvenia (pozn. jednalo sa o typový detail kotvenia);
- nebolo preukázané, že by na stavbu bolo dodané kotvenie, ktoré by nezodpovedalo typovému detailu kotvenia;
- nebolo preukázané, že by na stavbu boli dodané nevhodné spojovacie materiály na realizáciu kotvenia;
- nebolo preukázané, že by na príslušnej stavbe bola zabudovaná konštrukcia, ktorá by nebola vyhotovená podľa technických špecifikácií zhotovenia.

Nie je teda zrejmé, aké vyhotovenie projektu kotvenia oblúkovej konštrukcie haly a akú výrobnú a montážnu dokumentáciu stavby má na mysli prokurátor, nakoľko túto bližšie nekonkretizuje a ani sa neodvoláva na konkrétne zákonné ustanovenie (normu, príp. iný záväzný dokument), ktoré by takúto povinnosť pre obžalovaných ukladalo a z ktorého porušenia by bolo možné odvodiť trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaných. Čo sa týka samotnej montáže haly (realizovanie kotvenia haly ako aj spájanie jednotlivých segmentov), okresný súd správne uviedol, že toto je otázka zodpovednosti osôb, ktoré reálne tú montáž/kotvenie vykonávali, nakoľko sa jednalo o montážne skupiny živnostníkov, ktorí boli pravidelne preškoľovaní. A skutočnosť, či tieto osoby vykonávajúce montáž/kotvenie dodržiavali správny technický postup realizácie (či už vedome alebo z nebanlivosti), nemôže byť vyhodnotené v neprospech jeho klientov. V ďalšom poukazuje na to, že odvolanie prokurátora je založené len na tom, že sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, nakoľko hodnotenie dôkazov zo strany okresného súdu nebolo vykonané v súlade s ustanovením § 2 ods. 12) Tr. poriadku, pričom v odvolaní prokurátora sa neuvádzajú žiadne nové skutočnosti, práve naopak, ide o mechanické prebratie celých častí z pôvodnej obžaloby. Vzhľadom na uvedené obžalovaní majú za to, že napadnutý rozsudok je správny, zákonný a spravodlivý, a preto navrhujú, aby odvolací súd podľa ust. § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Z vyjadrenia obhajcu obž. Ing. F. O. plynie, že okresný súd v predmetnej veci vykonal veľmi rozsiahle dokazovanie, dôsledne sa zaoberal všetkými okolnosťami v predmetnej veci a na základe toho, podľa jeho názoru, zákonne a správne rozhodol, keď ho oslobodil spod obžaloby a svoje odôvodnenie aj náležite zdôvodnil. Okresný prokurátor vo svojom odvolaní týkajúcom sa jeho osoby v podstate poukázal na to, že rozhodnutie o oslobodení sa opiera o dve skutočnosti, a to či z jeho strany išlo o reálny výkon funkcie stavbyvedúceho a ďalšiu skutočnosť, ktorú považoval okresný súd za nepreukázanú je tá okolnosť, že z pohľadu súdu nemohol dôkladne predpokladať potrebu prepojenia nadbetónávky železným armovaním so základovým pásom, pretože takéto riešenie podľa projektovej dokumentácie nebolo stanovené. S týmito okolnosťami sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku náležite vysporiadal, a to na strane 12, resp. 13 napadnutého rozsudku. Obdobne sa súd náležite vysporiadal aj s otázkou realizovanej nadbetónávky, ktorá bola uskutočnená na základových pásoch, a to na základe mimoriadneho kontrolného dňa konaného dňa 13.10.2010 (pozn. 2011). V predmetnom kontrolnom dni bola daná iba požiadavka nadbetónávky so sklonom 5% spádu podľa výkresovej dokumentácie, iná požiadavka zo strany prítomných na tomto kontrolnom dni nebola vznesená voči jeho osobe a v žiadnom prípade nebol uvedený konkrétny spôsob realizácie nadbetónávky a už vôbec nie upozornenie, že nadbetónovaná vrstva má plniť nosnú funkciu pre kotvenie ocelevej haly a vyžaduje náležité oceľové prepojenie so samotnou železobetónovou konštrukciou základových pásov. Požiadavka nadbetónávky v 5% sklone hornej hrany základových konštrukcií vychádzala z detailu kotvenia v časti PD - statika poskytnutých spoločnosťou HUPRO. Táto požiadavka sa konfrontovala priamo na kontrolnom dni na stavbe dňa 13.10.2010 (pozn. 2011), po zrealizovaní oboch základových konštrukcií Z1 a Z2 podľa PD časť statika (Ing. U.), kedy sa uskutočnilo stretnutie zástupcov všetkých zúčastnených strán na Mestskom úrade Stará Ľubovňa, na ktorom sa preberala stavebná pripravenosť základových konštrukcií

pred montážou haly HUPRO. Okrem iných úloh bola daná zhotoviteľovi úloha odstrániť výškové nerovnosti na základových konštrukciách s toleranciou 1 cm na dĺžke 5 m a zhotoviť nadbetónovku na hornej strane základovej steny v sklone 5%. Zo strany prítomných na neho nebola vznesená žiadna iná požiadavka a ani presné stanovené požiadavky týkajúce sa toho, ako má predmetná nadbetónovka vyzeráť, aký materiál má byť použitý, či tam má byť železobetónová konštrukcia a pod. Zo strany zúčastnených bola predložená iba požiadavka sklonu 5% a vyrovnanie betónu. Zo všeobecných zásad projektovania je známe (určite bolo to jasné aj všetkým zainteresovaným osobám, ako aj jemu), že funkciou nadbetónovky je vytvoriť jednoliaty spád ako podklad pre vyššiu konštrukciu (v našom prípade pre parapetný plech pre odvedenie dažďových vôd zo strešnej konštrukcie), a nie plniť nosnú statickú funkciu so základovou konštrukciou pre montáž nosnej oceľovej oblúkovej konštrukcie haly. V ďalšej časti odvolania poukazuje na znalecké posudky, ktoré boli vypracované v predmetnej veci rôznymi znalcami, ktorí sa síce rozchádzali v dôvodoch spadnutia predmetnej haly, avšak ani jeden zo znalcov, ktorí vypracovali znalecký posudok, neuviedli ako príčinu spadnutia haly predmetnú nadbetónovku. Znalec Ing. J. za príčinu zrútenia oceľových oblúkových konštrukcií určil zlyhanie kotvenia v hornej časti základu, na západnej strane objektu pod nadmernou tiažou snehu. Zo znaleckého posudku č.14/2014 vypracovaného Technickou univerzitou v Košiciach, stavebná fakulta Košice, znalecký ústav v odbore stavebníctvo, nadbetónovka na železobetónovom základe neplnila nosnú funkciu, ale len vytvára zarovnanie a spád. Ak by aj bola zrealizovaná s použitím adhézneho mostíka, pri takých veľkých ťahových silách by to nepostačovalo k tomu, aby sa zabránilo zrúteniu haly. Spoločnosť HUPRO v zastúpení Ing. L. prevzala stavenisko, resp. základové konštrukcie pre montáž haly HUPRO, kde už v tomto čase boli nadbetónovky zrealizované. Premennivá hrúbka nadbetónovky na vyššom základe bola zrejماً a hlavne dostatočne viditeľná nato, aby sa diskutovalo, resp. poukázalo na správnosť, resp. vhodnosť navrhovaného kotvenia haly HUPRO. Spoločnosť HUPRO mala po obhliadke pripravenosti staveniska buď doriešiť spôsob kotvenia haly, prihliadnúc na dobetónovky základov, alebo nemusela práce vôbec realizovať, až kým by sa nedohodlo inak. Jeho úlohou v tom čase nebolo koordinovať ani kontrolovať práce spoločnosti HUPRO, resp. jej pracovníkov, nakoľko s ňou nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu. Opätovne poukazuje na závery znaleckého posudku vypracovaného Technickou univerzitou v Košiciach, stavebná fakulta Košice, znalecký ústav v odbore stavebníctvo, z ktorého jednoznačne vyplýva, že príčinou zrútenia haly bolo nedostatočne zrealizované kotvenie nosnej oceľovej konštrukcie haly do železobetónovej základovej konštrukcie, teda nedodržaná technológia kotvenia (nedostatočná hĺbka zapustenia oceľových tyčí (kotiev) a nedostatočné lepenie kotiev a taktiež, že realizovaná dobetónovka na železobetónovom základe neplní nosnú funkciu, len vytvára zarovnanie spádu pre povrchové odvedenie zrážkových vôd. Vykonaným dokazovaním bolo preto nesporne preukázané, že nemohol predpokladať potrebu náležitého previazania nadbetónovky a základových pásov stavebnou výstužou, aby aj samotná nadbetónovka plnila nosnú funkciu a ani mu takýto pokyn preukázateľne daný nebol na poslednom kontrolnom dni konanom dňa 13.10.2010, kde bol prítomný aj hlavný projektant Ing. arch. O.. V ďalšom rozoberá skutkovú podstatu trestného činu všeobecného ohrozenia v zmysle ust. § 285 Tr. zák. , pričom nebolo preukázané, aby sa on svojím konaním dopustil predmetného trestného činu, či už z vedomej alebo nevedomej nedbanlivosti. Okrem iného nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi jeho konaním a následkom, t.j. že zrútenie športovej haly bolo zavinené nesprávnym postupom pri vykonaní nadbetónovky, ktorá slúžila výlučne na vyrovnanie nerovností betónového základového pásu, lebo realizovaná dobetónovka na železobetónovom základe neplnila nosnú funkciu, len vytvára zarovnanie spádu pre povrchové odvedenie zrážkových vôd. Navrhol odvolanie okresného prokurátora v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietnuť ako nedôvodné.

Na základe takto podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia

§ 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné.

Je potrebné konštatovať, že okresný súd na hlavných pojednávaniach vykonal rozsiahle dokazovanie týkajúce sa skutku uvedeného v obžalobe okresného prokurátora a boli vykonané dôkazy v rozsahu potrebnom na zistenie a ustálenie skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom, pričom ani prokurátor sa vykonania ďalších, prípadné nových dôkazov v rámci odvolacieho konania nedomáhal. Zabezpečené dôkazy boli prvostupňovým súdom vyhodnotené v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku a skutkové zistenia uvedené v napadnutom rozsudku sú odrazom výsledkov dokazovania, s ktorými sa krajský súd stotožnil a tieto považuje za správne. Rozsudok súdu I. stupňa

obsahuje podrobné a rozsiahle odôvodnenie, v ktorom je vyložené, ktoré skutočnosti boli vzaté za dokázané a o ktoré dôkazy sa prvostupňový súd opieral a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov.

Úvodom je ale potrebné vytknúť okresnému súdu, že aj napriek rozsiahlemu dokazovaniu v odôvodnení svojho rozhodnutia ním vykonané dôkazy bližšie nerozvádza, teda čo vypovedali jednotliví obžalovaní, svedkovia, znalci, závery prečítaných znaleckých posudkov a listinných dôkazov, ale sa obmedzil len na hodnotenie týchto dôkazov v kontexte podanej obžaloby. Keďže rozhodnutia prvostupňového a odvolacieho súdu tvoria jednotu, krajský súd uvedený nedostatok napravil a uvádza nasledovné.

Obžalovaný X. A. pri svojom výsluchu uvádzal skutočnosti týkajúce sa uchádzania sa o zákazku na vypracovanie projektovej dokumentácie na dostavbu zimného štadióna v Starej Ľubovni- tréningová hala, ako aj následnej realizácie tohto diela, z dôvodu ktorého si založil aj samostatnú spoločnosť Agrostav SK s.r.o., ktorej predmetom podnikania bola okrem iného tiež stavebná činnosť a manažovanie stavby, pričom táto podpísala zmluvu o dielo s objednávateľom Pienstav a.s., ktorý bol zase zhotoviteľ vo vzťahu k objednávateľovi diela mestu Stará Ľubovňa. Taktiež obžalovaný v zastúpení svojej spoločnosti podpísal zmluvu o dielo so zhotoviteľom Strateg Building s.r.o., ktorá realizovala zmluvné dohodnuté časti diela. Taktiež bola zadaná aj objednávka samonosnej haly firme Hupro. Obžalovaný sa považoval za generálneho koordinátora, pretože spoločnosť nemala vlastných stavebných robotníkov, len stavebných manažérov a od začiatku hovoril, že stavbu bude zastrešovať koordináčne a manažérsky, preto boli vybraní aj subdodávatelia tejto stavby, ktorí budú reálne v teréne vykonávať jednotlivé stavebné práce. V ďalších častiach výpovede popisuje priebeh prípravy ako aj realizácie samotnej stavby, odovzdanie a prevzatie staveniska. Dňa 13.10.2011 sa konal kontrolný deň, na ktorom bolo dohodnuté, ako treba pripraviť stavenisko na montáž haly Hupro. Dňa 03.11.2011 Strateg Building s.r.o. odovzdala zhotoviteľovi montovanej haly Hupro základové konštrukcie haly Z1 a Z2, ktoré za zhotoviteľa prevzal Ing. L. a odovzdal obž. Ing. O., ktoré boli prevzaté bez výhrad. Následne popisuje priebeh montáže haly, pričom dňa 18.04.2012 sa konalo preberacie konanie, kedy si mal halu prevziať Pienstav a.s. a hneď aj mesto Stará Ľubovňa. V dôsledku zistenia závad a nedorobkov ale k odovzdaniu a prevzatiu haly nedošlo, pričom zo strany obžalovaného boli jednotliví subdodávatelia opakovane vyzývaní na odstránenie zistených nedostatkov. K príčinám zrútenia haly, podľa jeho názoru, nedošlo z dôvodu zlých betónových základov alebo nadbetónávky, ale išlo o chybu statiky, pretože hala nebola ešte dokončená a nebola na nej zavesená technológia chladenia, osvetlenia, podhlád a zateplenia, ktoré vážia 10 až 20 ton. Taktiež poukázal na to, že podľa projektanta statiky haly Hupro Ing. A. je celá strecha z hľadiska zaťaženia neprístupná, teda sa na ňu nedá fakticky dostať. Hala mala aj malý oblúk a bola namontovaná pod nesprávnym uhlom kotvenia. Na mieste nehody bolo zistené aj to, že kotvenie realizované spoločnosťou Hupro, bolo navŕtané a osadené nesprávne, nakoľko bol zlý uhol vŕtania a prichytenia kotevných skrutiek. Ohľadne nadbetónávky, táto bola realizovaná z dôvodu vypádovania 5% sklonu, aby sa prichytila oceľová konštrukcia haly a túto si vyžiadala spoločnosť Hupro, čo je vyznačené aj v projektovej dokumentácii Ing. A.. Súčasne konštatoval, že podľa zmluvy o dielo bol Agrostav SK s.r.o. povinný prevziať len riadne vykonané dielo a keďže Pienstav a.s. odmietol dňa 18.04.2012 prevziať dielo pre vady a nedorobky, tak ani spoločnosť Agrostav Sk s.r.o. nikdy neprevzala od spoločnosti Strateg Building s.r.o. dielo z dôvodu zistených nedostatkov, na odstránenie ktorých bola opakovane vyzývaná.

Obž. Ing. F. O. okrem iného uviedol, že bol zamestnancom spoločnosti Ekobyť Slovakia s.r.o., a to 1.12.2009 do 31.12.2011. Konateľom tejto spoločnosti bol X. F., ktorý ho ako stavebného technika na základe pracovnej zmluvy poveril podieľať sa na stavebných prácach pri dostavbe zimného štadióna v Starej Ľubovni. Mal v rámci pracovnej činnosti na starosti riadenie bežných stavebných prác, teda ich koordinovanie a vykonávanie prác podľa zverenej dokumentácie a mal vykonávať len činnosť stavebného technika, teda ako osoba, ktorá môže vykonávať práce na stavenisku, avšak nie ako stavbyvedúci. Videl pritom zmluvu uzavretú medzi Strateg Building a spoločnosťou Agrostav a prekvapilo ho, že je tam uvedený ako stavbyvedúci. V priebehu výstavby sa každý týždeň konali kontrolné dni, ktorých sa zúčastňovali zástupcovia spoločností Pienstav, Agrostav, Strateg Building, Ekobyť Slovakia, za F. ako stavebný dozor pán Q. a tiež Ing. arch. O. ako autor projektu. Základové konštrukcie mali pri priečnom reze tvar písmena L a išlo o základové konštrukcie Z1 a Z2. Ich šírka bola približne 1,8m, výška asi 1m. Na základové pásy sa robili základové steny, ktoré mali hrúbku asi 0,6m a výšku na vyššom základovom páse asi 2,6m a na nižšom asi 1,6m. V celej dĺžke haly išlo o približne 64 m. Tie práce sa realizovali po etapách, pričom najprv boli realizované na vyššom základovom páse, potom na tom

nižšom, betónovalo sa to v auguste a septembri. 13.10.2011 prebehol kontrolný deň, kde vzhľadom na zistené nerovnosti na základovej stene na vyššom základovom páse a tiež vzhľadom na požiadavku zástupcov HUPRA na 5 % spád základovej steny bolo určené, že treba tieto nerovnosti odstrániť a zabezpečiť takýto spád. Z týchto dôvodov sa teda vykonala nadbetonávka základových stien, ktorá bola v rozsahu čo do výšky 3 až 6 cm. O skutočnostiach na danom kontrolnom dni urobil zápis do stavebného denníka, teda že treba zabezpečiť 5% sklon a odstrániť výškové nerovnosti základových stien. Nadbetonávka sa zrealizovala klasickým spôsobom vo výške 3 až 6 cm s použitím betónu rovnakej triedy ako pri základovej stene. Nikto pritom nežiadal spriahnutie nadbetonávky s pôvodným betónom. Ak by mu bol daný presný postup, tak by to vykonal podľa neho. Keďže však zadaný konkrétny spôsob jej vykonania nebol, tak sa to urobilo iba tradičným postupom, pričom každému bolo jasné, že to nebude tvoriť jednotný celok. Adhézný mostík by slúžil len na zlepšenie spojenia a väčšinou sa používa v interiéroch pri podlahách. Pre účely nosné, ak by nadbetonávka mala plniť túto funkciu, by bola potrebná stavebná výstuž. Požiadavka na nadbetonávku bola daná za účelom odvodu vody a že to netvorí jednotný celok. Nikto zo zúčastnených na kontrolnom dni 13.10.2011 pritom nevyslovil požiadavku, aby nadbetonávka plnila tú istú funkciu ako samotná základová stena. Práce vykonávali pracovníci Strateg Building za jeho účasti a za účasti pána F.. Tieto práce sa po ich realizácii vizuálne kontrolovali, teda bolo ďalšie stretnutie kde sa mali vytknúť prípadné nedostatky, kde nikto nič nenamietal a pristúpilo sa k montáži haly. Zároveň urobil aj záznam o samotnom odovzdaní základových pásov, teda že sa odovzdávajú základové konštrukcie.

Obžalovaný F. A. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa necítil byť vinným zo skutku kladenému mu za vinu. Na začiatku prebiehala príprava projektu a výber dodávateľa pre dostavbu Zimného štadióna v St. Ľubovni, v rámci čoho ich oslovila firma Ardex a prebiehali stretnutia, pričom na niektorých sa zúčastnil aj on. Dňa 16.11.2010 im bola daná objednávka od spoločnosti Agrostav SK, kde hala bola vybraná od ich spoločnosti na základe projektovej dokumentácie. Išlo o dve etapy. Prvou bolo dodanie haly a komponentov, druhou montáž haly. K dodaniu haly z ich strany došlo 23.11.2010, kde halu dodali do Starej Ľubovne a jednotlivé časti boli uložené v areáli Pienstavu, ktorý bol generálnym dodávateľom stavby. Dňa 11.10.2011 prebehla kontrola pripravenosti spodnej stavby, ktorej sa zúčastnil za HUPRO pán L., vyhotovil pritom dokumentáciu a na základe tejto kontroly a fotodokumentácie bol vyhotovený zápis, kde boli vytknuté nedostatky, ktoré boli poslané mailom asi do Agrostavu a asi aj pánovi Q.. Následne 13.10.2011 bol na stavbe mimoriadny kontrolný deň, pričom záznam o tomto mimoriadnom kontrolnom dni mu bol poslaný mailom od pána O.. Dňa 2.11.2011 začali s montážou, teda s prípravou dielov na dvíhanie oblúkov. Bol tam aj on osobne, pričom zistili, že ich výhrady, resp. nedostatky v zmysle zaslaných výhrad boli odstránené, nakoľko horná časť základovej steny vykazovala 5% spád a vonkajšie časti základových konštrukcií boli zateplené, pričom horná strana polystyrénu bola preliata nejakým betónom alebo lepidlom. Po havárii si na stavbe vyhotovili fotodokumentáciu, pričom zistili, že hrúbka polystyrénu nebola všade rovnaká, a teda prekrytie jeho hornej časti malo asi slúžiť na zamaskovanie nerovnosti základu. Toto vidieť na stavbe i teraz, i keď v niektorých častiach sú časti polystyrénu odrezané. V ďalšom popisuje priebeh montáže haly, ktorú realizovali školení pracovníci, ktorí zmontovali desiatky hál v zmysle technického osvedčenia, ktoré mali, a ktoré bolo zároveň pre nich technologickým postupom, pričom nemohli vedieť, že nadbetonávka bola bez spojovacieho mostíka a pravdepodobne za použitia nevhodného materiálu. Dňa 8.12.2011 ukončili montáž štítových čiel haly. Následne mu pán A. poslal mail, že potrebuje podklady na preberacie konanie, na ktoré prišiel on, pán P., statik - pán A., ako aj pán A. a pán O.. Pri tomto im odovzdali všetky certifikáty a všetky príslušné listiny k hale a zároveň dokument SO 201-statika OK HUPRO skutkové vyhotovenie. Z ich strany pokladali všetko za splnené, neboli im vznesené žiadne výhrady. Až 18.4.2012 bol vyhotovený súpis vád a nedorobkov, ktorý mu poslal mailom 21.8.2012 pán A. s tým, že tieto vady treba odstrániť do konca augusta. Bolo tam 12 vád, z ktorých boli 3 ich, pričom nešlo o žiadne závažné vady, ktoré by bránili užívaniu stavby. Bolo tam potrebné niečo dotmeliť, opraviť ukotvenie priehradového stĺpika a odrezať trčiace skrutky z parapetu a zatmeliť to na západnej strane. Tvrdí, že ešte pri odovzdávaní haly upozorňoval na to, že hala vyžaduje minimálnu údržbu, avšak v prípade väčšieho snehu je potrebné ho odpratať a to tým, že stačí ho odhadzovať zo spodnej časti, pričom následne sneh skĺzava dole. Taktiež sa zúčastnil stretnutia na stavbe v zime, ktoré inicioval asi s pánom A., kde boli osobne spolu s pánom Q., alebo s niekým iným z Mesta, kde tiež poukazoval na nutnosť odpratávania snehu a zimnej údržby. Nevedel uviesť, či hala zo strany Agrostavu bola odovzdaná Pienstavu a z jeho strany Mestu. Po páde haly 9.2.2013 ihneď vycestovali do Starej Ľubovne a pozvali tiež Technický skúšobný ústav, ktorý odobral vzorky snehu, na základe čoho vypočítali zaťaženie haly. Čo sa týka kotvenia v statike pán A. uviedol typové kotvenie haly, teda kotvenie predpísané technickým osvedčením, ktoré mali a museli

použiť. Dokumentáciu výrobnú, ktorá sa uvádza v obžalobe, osobitne mať nemusia, pretože výrobok má technické osvedčenie, ktoré uvádza ako spájať a ako kotviť. V ďalšom popisuje spôsob montáže haly, dvíhania oblúkov a kotvenia. Pracovníci, ktorí otvory vŕtajú, používajú značkové náradie Hilti a ak sa prevrtajú až von, nemusia to zaznamenať, teda zistiť, ak je základ zakrytý. Ak prídu na to, že to prevrtali až von, ihneď to riešia. Technické osvedčenie im predpisuje výrobu segmentov na základe typizovaných hál v ňom uvedených a tieto všetky majú určité zakrivenia, čo je jediné, v čom sa líši ich výroba. Čo sa týka atypických hál, ktoré im technické osvedčenie taktiež umožňuje, vtedy zakrivenie oblúka je vyrábané na základe projektovej dokumentácie, pričom striedanie segmentov (krátky, stredný, dlhý) je rovnaké. Hala v St. Ľubovni bola robená podľa projektovej dokumentácie pána A., nebola halou z typizovaných hál, bola vyrábaná na základe projektu, pričom v technickom osvedčení sa v tejto súvislosti píše, že je k nej nutné doložiť statický výpočet.

Na hlavom pojednávaní konanom dňa 21.1.2016 obž. Ing. B. P. vypovedal v zhode s obž. A. o skutočnostiach týkajúcich sa získania zákazky na výrobu a montáž haly Hupro pre dokončenie dostavby zimného štadióna v meste Stará Ľubovňa- tréningová hala. Boli oslovení aj v tom smere, či môžu odporučiť niekoho ako statika pre uvedenú stavbu. Odporučili pána A., s ktorým externe spolupracovali už predtým na niekoľkých halách. On poznal ich technológiu, postupy a zásady, ktoré museli dodržiavať. Ing. A. vypracoval projekt statiky obsahujúci všetky potrebné veci na výrobu haly, ako aj zásady v zmysle technického osvedčenia, ktoré mali a podľa toho halu vyrobili a namontovali. Poukazuje na technické osvedčenie, projektovú dokumentáciu vypracovanú pánom A., kde ohľadne kotvenia odkazuje na typový detail výrobcu a skladbu plášťa. Pre nich je dokumentácia technické osvedčenie a projekt statiky, z ktorých vyplýva požadovaná hrúbka plechov, kotvenie a dĺžka oblúka, ktoré je súčasťou vyšetrovacieho spisu. V prílohe 3 technického osvedčenia, v bode 8 výkresovej dokumentácii je uvedený i typový detail kotvenia, taktiež iné náležitosti ako detaily zateplenia, prípadného umiestnenia presvetľovacieho panela, osadenie aktívneho vetráku, či nasávacích vetrákov, prestup komína cez halu a pod. Technické osvedčenie taktiež obsahuje technologický postup montáže hál a tento uvádza, ako postupujú preškolení montážnici pri konkrétnej montáži. Kotvenie upravuje typový detail, ktorý je v technickom osvedčení, kde sú aj dĺžky kotvenia. Uhly vyplývajú z geometrie haly a počet kotiev závisí od počtu vln od počtu oblúkov. Kotva je v každom oblúku či hornom alebo dolnom, a to na jednej aj druhej strane. Tvrdí, že spoločnosť nedala požiadavku na nadbetónovku, zadali požiadavku na odovzdanie základov v zmysle projektovej dokumentácie. Vo vzťahu ku konkrétnym menám montážnikov, ktorí pre nich pracovali na živnosť a podieľali sa na montáži spadnutej haly, odpovedať nevedel. Podľa jeho vedomosti na streche neboli žiadne rebríky ani madlá.

Vypočutý svedok PhDr. K. K., primátor mesta Stará Ľubovňa, sa nevedel vyjadriť k prejednávanej veci, pretože v tom čase nebol primátorom, požadoval ale náhradu škody, ktorej výška nebola vyčíslená a aj preto bola podaná žaloba v občianskom súdnom konaní o náhradu škody, ktoré konanie je v súčasnosti pozastavené, resp. prerušené.

Svedok Ing. arch. Q. O. uviedol, že s pánom A. dlhodobo spolupracovali na rôznych projektoch, pričom spoločne preberali možnosť prihlásenia sa do výberového konania na projektovú dokumentáciu na Zimný štadión v St. Ľubovni, nakoľko sa o tomto dozvedeli od spoločného známeho G. G. Popisuje, ako podali cenovú ponuku, ktorá bola vypracovaná s ich stálymi subdodávateľmi ako aj internými pracovníkmi, pričom sa rozhodli pre progresívnu technológiu Hupro haly ako samonosnej konštrukcie, ohľadne čoho jednali so zástupcami Hupra a to pánom P. a A. Spolupracovali s odborníkmi pre technológiu chladenia, internými pracovníkmi a pracovníkmi z Prešova, ako aj s pracovníkmi od spoločnosti Hupro, napr. Ing. Q. vo vzťahu k požiarnej ochrane, ktorá s nimi už externe spolupracovala a mala v tomto smere skúsenosti s takýmito konštrukciami. Ako statik im bol zo strany Hupra odporúčaný Ing. A. s tým, že je známy dotknutej technológii, ako aj kotvenia. Ich cenová ponuka bola akceptovaná zo strany Mesta, takže dodali projektovú dokumentáciu, následne vykonávali inžiniersku činnosť a vykonávali občasný autorský dozor. Chceli, aby Ing. A. bola riešená statika pre celý objekt, teda i pre spodnú časť a prífahľú sociálnoprevádzkovú budovu, o to však údajne z časovej zaneprázdnenosti nemal záujem, a teda riešil dimenzovanie oceľovej konštrukcie a jej kotvenie do spodnej stavby, teda do základov. Statiku spodnej stavby a ostatných stavebných objektov napokon riešil Ing. U., s ktorým dlhodobo externe spolupracujú, pričom Ing. A. mu predložil momenty síl z oceľovej konštrukcie a ich prenos do základov. Teda pán Ing. A. dodal statiku a výšku samonosnej oceľovej konštrukcie, jej kotvenia a čiel, teda vertikálnych častí, ktorými by sa vlastne hala uzavrela. Ing. A. si s výrobcou a dodávateľom haly prešiel jej nadimenzovanie. Po prevzatí podkladov od Ing. A. boli tieto zapracované

do dimenzií spodnej stavby a následne paralelnou prácou príslušných projektantov dokončená celá projektová dokumentácia. Neskôr popisuje, ako bola zahájená celá stavba, najprv išlo o prípravu územia a priestoru pre spodnú stavbu pre samonosnú konštrukciu Hupro. V procese výstuže, keď už hlavná výstuž z prvotnej projektovej dokumentácie Ing. U. bola v požadovanej výške a polohe, navrhol, že za minimálnych nákladov a minimálny čas môžu doprojektovať a zrealizovať prepojenie výstuže so schodovitými základmi, ktoré tam už boli asi 20 rokov, a to v miestach kde sa stýkal vertikálny základ s tými schodovitými, ktoré každé stáli na troch pilotách, a teda tieto konštrukcie spriahnuť, čím by schodovitý základ stojaci už asi 21 rokov v teréne, posilnil tú stavbu. Požiadal Ing. U. o naprojektovanie prepojenia týchto konštrukcií a podľa výkresu, ktorý bol daný na stavbu, došlo k ich prepojeniu so schodovitým základom tak, že boli navŕtané asi 15 cm otvory, do ktorých bola vsunutá betonárska oceľ - roxory na tmel Hilty, čím sa dosiahla výstuž a previazanie s pôvodnými základmi. Následne bolo prevedené vylatie betónových zmesí do debnenia, kde po predpísanom čase debnenie bolo odstránené a bol kontrolovaný stav konštrukcie spodnej stavby, a to na kontrolnom dni. Prešla sa vtedy celá vrchná plocha základov a do zápisu bolo zaznamenané, aby spodná stavba bola dostatočne stavebne pripravená pre montáž haly, kde sa požadovala nadbetónávka určitých rozmerov a sklonu 5 %, aby dažďová voda bola odvádzaná preč od konštrukcie. Voči tomu nenamietal, pretože tá voda sa musí odvieť a nakoniec to mal vo výkresoch i pán A.. Po zhotovení oceľovej konštrukcie vizuálne videli, že kotvenie bolo vykonané s nejakými minimálnymi odchýlkami, ale nemali dôvod pochybovať o správnosti prevedenia. Na správnosť prevedenia prác má možnosť dohliadať priamo technický dozor investora, ktorý je tam každý deň a je to jeho úloha. Po zrútení haly si vypracovali analýzu, pričom zistili, že geometria zo strany Ing. A. bola podstatne nižšia ako geometria na ich webovej stránke podľa diagramov určitých modulových rozponov, ktoré tam mali uvedené. K tomu dospeli aj na základe ohliadky urobenej deň alebo dva neskôr, na ktorej bol on, kde bola viditeľná aj snehová prikrývka v tom čase. Neskôr ohliadli aj stav horného základu, kde bola vylomená časť nadbetónávky i nosného betónu, a teda boli obnažené diery pre závitové tyče, kde bolo viditeľné, že boli navŕtané nie v uhle 90 stupňov, ale v inom, čo na stavenisku možno stále vidieť. Táto skutočnosť mala za následok, že závitová tyč prešla z nosného betónu, čím bol spoj oslabený a nemohol plniť kotviacu funkciu. To bolo jednou z dvoch príčin zrútenia oceľovej konštrukcie, teda podľa neho, Ing. P., Ing. L., Ing. A. i pána U.. Druhou hlavnou príčinou podľa nich bolo poddimenzovanie nosnej kapacity oblúčovej koštrukcie. Z ich záznamov pri stavbe bola snehová prikrývka asi 20 cm a v blízkosti horného základu približne do výšky vlny, odhadom teda tiež asi 20 cm. Toto podľa nich nemôže spôsobiť zlyhanie konštrukcie i vzhľadom na jej užitočné zaťaženie snehom, pričom 20 cm nebolo na celej ploche, nakoľko zhora sa sneh isto zosunul nižšie, kde primrzol pri základe. Pri kotvách je tiež dôležité okrem uhla i čistota vyvŕtaného otvoru pred chemickým ukotvením a podľa ohliadky Ing. arch. P. a Ing. L. otvory neboli dôsledne vyčistené, čo prispelo k oslabeniu funkcie kotiev. Taktiež Ing. A. pri svojich výpočtoch nepoužil správnu normu, vychádzal zo starej, ktorá prestala platiť na jar 2010, a začali platiť eurokódy, ktoré používal Ing. U. pri riešení toho, čo mal na starosti on.

Svedok Ing. Arch. F. P. taktiež uvádzal pri svojej výpovedi skutočnosti týkajúce sa získania zákazky na projektovú dokumentáciu dostavby zimného štadióna v Starej Ľubovni- tréningová hala, pričom akciu zabezpečoval Ing. O., ktorý riešil nejakú predprojektovú štúdiu aj v zmysle cenovej ponuky, ktorá mala zohľadňovať samotnú koncepciu riešenia, teda ako mala hala vyzeráť. Vzhľadom na rozpočet, ako jednu z reálnych alternatív riešenia, uvažovali o hale Hupro, a bol si aj pozrieť nejaké haly od nich. Uvádza skutočnosti z ich stretnutí zo zástupcami firmy Hupro - obžalovanými Ing. P. a A. a bola snaha získať nejaký návod, postup, kladacký plán, aby bolo zrejmé, z akých kusov a koľkých bude sa oblúk skladať, aká bude jeho výška. Dodaný bol len statický posudok na krivku oblúka a jej výkres v priečnom reze, pričom statický posudok vypracoval pán A.. Že došlo k zrúteniu haly mu zatelefonoval pán A., s ktorým išiel hneď do Starej Ľubovne, kde si obzreli stavenisko, pričom tam bol už aj Ing. A. a asi aj pán P., presne to však nevedel. Následne deň dva potom porovnávali grafiku k projektovej dokumentácii s tým, čo bolo zverejnené na internetových stránkach Hupro. Tam, kde hala nebola zrútená, si konštrukciu ešte premerali a on vypracoval aj určité nákresy. V danom prípade nesedela výška haly a ani sklony v miestach kotvenia haly, teda uhol medzi vodorovnou rovinou a sklonom strechy v bode jej napojenia. Výška haly sa nezhodovala s výškou v projektovej dokumentácii, či sedeli uhly na spodnom základe nebolo možné určiť, pretože uhly tam už neboli. Výška bola merateľná v mieste sociálneho objektu, ale bola nižšia oproti projektovej dokumentácii, avšak nedá sa to stopercentne potvrdiť, pretože namerali len spodnú hranu haly, ale v projekte bola vždy kótovaná iba horná hrana haly. a teda nemohli potvrdiť, či tá výška dolnej hrany je správna. Po preskúmaní miesta a spôsobe kotvenia a to vizuálne, kde videli niektoré šrúby navŕtané šikmo, dospeli k záveru, že k pádu mohlo dôjsť aj nesprávnym kotvením, pričom v hornej hrane niektoré kotvy betón prevŕtali, teda výška haly, uhly a spôsob kotvenia mohli byť tri

veci, kde nastala chyba a dôsledkom bol pád haly. Keďže mali len statické posúdenie haly a nemali kladačský plán, nevedel posúdiť, či oblúk bol vykladaný správne. Základné konštrukcie pre tribúnu boli navrhnuté ako gravitačný oporný múr tvaru L spriahnutý s existujúcimi základmi. Na druhej strane ako gravitačný základový pás tiež tvaru L s nižšou výškou, lebo hala bola excentrická. Existujúce konštrukcie tvorili základové studne a železobetónové rebrá priečne spriahnuté s novým základom. Pri ohliadkach nenašli žiadnu prasklinu, ktorá by svedčila, že by sa základ pohol, a keďže celý základ i s existujúcimi konštrukciami bol spriahnutý, nemohla sa pohnúť ani o časť, lebo by to tam bolo vidno, prejavilo by sa to prasklinou.

Svedkyňa Ing. P. A. vypovedala, že vypracovala projektovú dokumentáciu stavebnej časti, teda architektonicko-stavebné riešenie jednak sociálno-prevádzkovej budovy a haly, pričom objednávku dostala od firmy Ardex asi v auguste 2010. Statiku celej stavby mal pôvodne riešiť statik firmy Hupro, avšak od tejto spoločnosti ťažko získavali podklady, ktoré napr. ona potrebovala pre spracovanie stavebných objektov, ktoré mala na starosti. Na základe toho bolo oznámené, že statickú časť sociálno-prevádzkovej budovy a spodnej časti haly bude riešiť Ing. U. a statiku oceľovej konštrukcie haly Ing. A.. S ním sa stretla ešte niekedy v auguste pracovne v Žiline, kde prebrali základné veci ako geometria haly, aby vedeli, čo budú od seba navzájom požadovať. Komunikovali mailom a telefonicky, pričom maily boli posielané cez koordinátora, ktorým bol Ing. arch. P. a cez hlavného inžiniera projektu Ing. O.. Od firmy Hupro potrebovala detaily kotvení na základové pásy, pretože v danom prípade ich výška nebola rovnaká, pričom dovtedy firma Hupro realizovala všetko na jednorovňových stavbách a to pre určenie napojenia na základový pás, ako aj pre účely samotného zateplenia haly, aby sa zabránilo tepelným mostom. Po určitých peripetiách jej zaslal detaily kotvení Ing. A. a to jednak na nízky základový pás a jednak na vyšší, avšak s tým, že ide o detaily pracovné. Svedkyňa sa jednalo hlavne o kotviace šrúby, nakoľko okolo nich najviac môžu vzniknúť tepelné mosty, avšak podľa kotvenia zaslaného od pána A., žiadna z nich nemala v tomto smere zasahovať či už do vonkajšieho alebo vnútorného priestoru relevantného pre zateplenie tak, aby mala vplyv na tepelné mosty. To, že hala spadla, sa dozvedela z médií, ale nespojila si to s touto stavbou, pretože vtedy spadla ešte jedna niekde na západnom Slovensku. Až keď dostala predvolanie na výsluch od vyšetrovateľa, tak sa začala zaujímať o čo ide. Z jej pohľadu neexistoval iný dôvod ako zlé kotvenie, pretože, ako aj firma Hupro sa odvolávala na certifikáty a podobne, išlo o halu samonosnú, teda mala uniesť jednak seba ako aj všetko zaťaženie a ak mala padnúť pod snehom, nevie si predstaviť čo by bolo, keby už na nej bolo zateplenie, všetky potrubia a rozvody. Ďalej uvádzala, že ak nadbetonávka mala byť príčina pádu, tak môžeme napr. tvrdiť, že všetky panelové domy môžu spadnúť, lebo sa tam robili nadbetonávky. Ak by sa však panel neprikotvil, nadbetonávka by ho neudržala, teda nadbetonávka na to nemá vplyv, ale bolo treba prispôsobiť dĺžku kotvenia. Nadbetonávka je len doplnkom, aby samotný segment dosadol ako mal. Ak bola v niektorých miestach vyššia, tak podľa svedkyne, mal na to upozorniť statik alebo stavebný dozor a mali sa použiť dlhšie kotvy. Základy na vyššom základovom páse boli realizované tak, že s Ing. U. ho v projekte prepájali so železobetónovými rebrami starej tribúny, ktorá bola osadená na studniach, čo je niečo ako pilóty, ale väčšieho priemeru. Prepájali to oceľovou výstužou a narušením betónového povrchu rebra starej tribúny, aby došlo k spojeniu nového betónu s pôvodným. Myslí, že takto navrhnutý základ s tými výstužami sa nemohol pohnúť i vzhľadom na prepojenie s tou tribúnou, ktorá tam bola už roky a bolo to usadnuté. Rovnako pri ohliadke nebolo vidno žiadne trhliny, čo by svedčilo o posune základu. Taktiež haly Hupro nie sú pochôdzne, sú samonosné a bezúdržbové, teda neráta sa s nejakou častou údržbou a nie sú preto dimenzované na to, aby sa po nich chodilo a nie je tam ani rebrik, aby sa vyšlo na oblúk. Z takej haly sa nedá odpratávať sneh, jej oblúk má byť navrhnutý tak, aby sa sneh zošmykol na jednu, alebo druhú stranu.

Svedok F. Q. pri svojom výsluchu pre okresným súdom uviedol, že je zamestnancom mesta Stará Ľubovňa a pracuje na oddelení výstavby, územného rozvoja a inžinierskych činností. Tiež vykonáva technický dozor investora na danej stavbe. Preberá stavbu za mesto a odovzdáva ju podľa príslušného postupu do základných prostriedkov mesta alebo do správy príslušnej mestskej organizácie. Technický dozor referenta spočíva v tom, že koordinuje za účasti hlavného dodávateľa realizáciu stavby, za objednávateľa tiež preberá veci, ktoré sú zabudované a v ďalšom priebehu už nebudú viditeľné - napr. armatúry, základové škáry a podobne. Tiež odsúhlasuje zhotoviteľom vykonané práce po finančnej a objemovej stránke. Keďže technický dozor je občasný, tak sa zúčastňoval hlavne na kontrolných dňoch, na ktorých boli tiež prítomní zástupca projektanta, dodávateľa, hlavného dodávateľa, ktorým bol Pienstav, tiež zástupca za Agrostav a neskôr aj zástupcovia dodávateľa samotnej konštrukcie strechy. Stavebný dozor je vec objednávateľa, avšak to je pri stavbách, ktoré nemajú hlavného zhotoviteľa,

teda dodávateľa stavby, pričom v tomto prípade hlavný dodávateľ bola spoločnosť Pienstav, ktorá má spôsobilé osoby pre vykonávanie dodávateľských prác. Stavebný denník viedol hlavný dodávateľ Pienstav a.s., pričom subdodávateľia si asi viedli podružné stavebné denníky. Pri tejto stavbe bolo „gro“ základy pod oblúkovú halu. Vyhotovenie základov sa realizovalo podľa projektovej dokumentácie, ktorá určovala, akú hĺbku má mať základová škára a akú nosnosť. Robili sa skúšky nosnosti a ak neboli úspešné, musel zhotoviteľ vybrať ešte napr. pol metra zeminy, opätovne to zasypať materiálom a zhutniť, aby nosnosť bola dosiahnutá. Až keď sa odovzdávalo stavenisko pre zhotoviteľa oblúkovej haly, tak tam nesedela nejaká výška či rovnosť. Inak však základy boli robené, môže povedať, zodpovedne a aj po tej havarijnej udalosti nebadal na nich, aby sa nejako deformovali alebo naklonili, alebo žeby ich stabilita, trasa, či rozmery boli nejako inak narušené. Vie, že na základových pásoch bola robená nejaká nadbetónávka s príslušným sklonom, čo bol výsledok Hupra pri preberaní stavebnej pripravenosti. K preberaciemu konaniu zo dňa 18.04.2012 svedok uviedol, že stranám hlavného zhotoviteľa bola zaslaná výzva, že práce sú ukončené, a že je potrebné danú stavbu prebrať. Boli tam prítomní zástupcovia Pienstavu, Agrostavu, pán O., neviem či i Hupra. Mesto ako investor preberalo stavbu od hlavného zhotoviteľa, teda účasť subdodávateľa nie je nevyhnutná. Ak si pamätá neboli tam doložené určité doklady - atesty, zhody výrobkov, čo sa týka haly certifikáty, záznamy o montáži, a akým spôsobom sa kotvilo. Ku konkrétnemu preberaniu nedošlo, pretože chýbali tieto doklady. Možno to aj prešli, ale vzhľadom na tie doklady sa tým nejako vtedy nezaoberali. Čo sa týka prípadných nedorobkov, tak ani nie na hlavnej stavbe, ale boli tam iné stavebné objekty, ako vodovod, električka, príjazdová cesta. Čo sa týka nadbetónávky, k tomu ešte svedok uviedol, že podľa neho bola predpísaná výška základov, šírka aj dĺžka, pretože pri preberaní stavebnej pripravenosti to nezodpovedalo predpokladom a podmienkam, ktoré si dodávateľ vrchnej stavby určil. Z jeho pohľadu nadbetónávka nemala žiaden vplyv na kotvenie, na montážne práce, ktoré mal vykonať dodávateľ vrchnej stavby, teda haly. Myslí si, že pán O. by to vedel bližšie konkretizovať, lebo sa mu marí, že požiadavka bola, aby vrchná časť základu bola spádovaná smerom von od stavby. Skúška nosnosti základových pásov po vykonaní nadbetónávky z pohľadu investora nebola potrebná, ak by bola požiadavka zo strany zhotoviteľa vrchnej stavby, tak sa mohla vykonať. Taktiež svedok uviedol, že má oprávnenie odborne spôsobilej osoby pre stavebný dozor, ale pre túto stavbu nebol určený stavebný dozor.

Svedok T. L. vypovedal, že pracuje vo firme Hupro Trade a o zrútení haly sa dozvedel z médií. Bol na ohliadke staveniska pred dovezením materiálu a v tejto veci riešil dovoz materiálu, uskladnenie, vykládky, ubytovanie pracovníkov, žeriavy a vlastne veci týkajúce sa logistiky. Pred samotným nástupom na stavenisko vykonal ohliadku, čo zdokumentoval a postúpil zamestnávateľovi, ktorý zistený stav už konzultoval priamo so zhotoviteľom spodnej stavby. Taktiež pred začiatkom prác bol na stavenisku, pričom zapísal určité skutočnosti do montážneho denníka potrebné preto, aby mohla montáž začať. Zúčastnil sa niekoľkých kontrolných dní v prípade, že sa ich nemohli zúčastniť majitelia. Štandardne montáž prebieha tak, že sa vytvoria šesťčlenné skupiny, ktoré majú svojho vedúceho, ale vzhľadom na uplynulý čas a množstvo montáží nevedel uviesť, kto konkrétne tam bol. Pri ohliadke staveniska pred preberaním pripravenosti staveniska bol hlavným problémom nerovný základ. Tento bol krivý a zvlhnený, a to v smere horizontálnom aj vertikálnom, teda v oboch smeroch. Na takomto základe nebolo možné montáž realizovať. Zistenia postúpil pánu A. a ďalej už on komunikoval s dodávateľom spodnej stavby. To bola jeho prvá návšteva na tom mieste. Pri druhej, keď bolo oznámené, že nedostatky sú odstránené, tak tam bol opäť on, pričom základ bol dobetónovaný, teda vyrovnaný nejakým betónom, teda čo sa týka požiadaviek na nejakú tvarovú presnosť, nedostatky boli odstránené. Nežadával pritom pokyny na konkrétny spôsob odstránenia nerovnosti hornej časti základových pásov. Montáž reálne vykonávali živnostníci. Jedná sa pritom o certifikovaný systém, pričom všetci títo ľudia boli preškolení. Každá montážna skupina musí prejsť školením, aby vedeli, ako tie haly skladať a následne už stále opakujú tú istú činnosť. Nemal ani vedomosť o tom, že by niekto namietal vady nadbetónávky. Voľným okom nemožno zistiť či nadbetónávka bola vykonaná správne alebo nie, ak tvarovo vyhovuje. Kotvenie vykonávali preškolení montážnici. Každá z týchto skupín má vedúceho, ale keďže nebol pri tejto montáži, nevie, kto vykonával kontrolu správnosti kotvenia.

Z výpovede svedka Ing. F. A. vyplýva, že s firmou Hupro s.r.o. bol v minulosti iba v obchodnom vzťahu. Pracoval na zákazkách, ktoré oni potom realizovali. O havárii haly v Starej Ľubovni som sa dozvedel od pána P. telefonicky. Vycestoval na miesto, kde si spravil ohliadku a zistil, že na hale je pomerne veľa snehu. K projektovaniu v tejto veci sa dostal tak, že ho oslovil pán O. alebo pán P., presne si to už nepamätal, či by bol schopný spracovať dokumentáciu pre túto stavbu, konkrétne statickú časť. Následne sa s pánom O. stretol v Trenčíne, kde mu on ukázal jeho úvodný projekt a oboznámil sa s

tu konštrukciou. Na základe toho sa dohadovali na cene za statickú časť, pričom malo ísť o kompletnú staticku týkajúcu sa i základov, resp. dopracovanie statiky toho, čo tam už stálo, ako aj statiky haly samotnej. Po preštudovaní pokladov odhadol cenu, ktorá však pre pána O. bola veľká, tak sa dohodli, že vypracuje len staticku týkajúcu sa ocelevej konštrukcie. Pre výpočet haly vychádzal z podkladov dĺžky oblúka od pána O., pričom najbližšiu skladbu danej dĺžky určil z 13 dlhých dielov, jedného polovičného, jedného krátkeho a jedného stredného. Po súčte týchto dielov bola dĺžka oblúka 40,6 m. V podkladoch od pána O. bola dĺžka oblúka 41,2 m, teda rozdiel medzi týmito dĺžkami je 1,5 %. Tento rozdiel nepovažoval za podstatný pri riešení statiky a vypracovávaní výkresovej dokumentácie, lebo ak by premenil oblúk o 1,5 %, tak by pri tom časovom fonde nik z ďalších projektantov nestihol svoj projekt vyhotoviť načas. Preto v dokumentácii ponechal dĺžku 41,2 m, pričom reálne teda bola 40,6 m, ako mu vyšla, keď ju modeloval v programe podľa uvedenej skladby segmentov. Toto vo výkrese následne opravil v ďalšom projekte - „skutočné vyhotovenie“, kde zapracoval zmenu štíťových stĺpikov z konštrukcie plnostenných stĺpikov na konštrukciu priehradových stĺpikov. Túto zmenu vyvolal zhotoviteľ haly - spoločnosť Hupro. V podstate si objednali iný typ stĺpikov, a to kvôli doprave, lebo je jednoduchšie na takú vzdialenosť dopraviť stĺpiky, ktoré sa poskladajú z jednotlivých dielov, ako veľké stĺpy. Takto spočítal halu v tom tvare a kotvenie vybral z technického osvedčenia od hál Hupro, čo si stiahol z webovej stránky. V tomto technickom osvedčení boli rôzne typy ukotvenia, ale tu sa dal použiť iba jeden, ktorý aj vybral. To kotvenie bolo typové a bolo ho možné použiť. V máji 2013 na ohliadke mal možnosť vidieť základy, keď už bola odprataná konštrukcia a všimol si smerové a výškové nepresnosti, ktoré mala zamaskovať nadbetónávka, ktorá tam vlastne bola a bola rozpraskaná. Podľa jeho názoru, táto nadbetónávka oslabila samotnú kotvu v betóne asi o jednu polovicu. Všimol si vytrhnuté kotvy, ktoré boli vŕtané horizontálne, ale vzhľadom na zaťaženie na hale predpokladá, že boli vytrhnuté až po páde haly. Išlo asi o dve až tri kotvy na vrchnom základovom páse. Podľa svedka nadbetónávka, ktorá mala byť homogénnou súčasťou základu, resp. ktorá byť nemala, ale mal byť samotný základ homogénny, popraskala, do kotiev prenikla voda, ktorá zmrzla a týmto tieto kotvy nadbetónávka rozrúšala. Takéto oslabenie kotiev a pokrývka snehu mali podľa neho za následok pád haly. Svedok ďalej uviedol, že mal vedomosť o tom, že norma STN 730035 bola v čase výpočtu statiky už neplatná, ale použil ju na základe usmernenia ministerstva výstavby a regionálneho rozvoja. Konštrukciu projektoval tak, že tam nadbetónávka nebude, ani o nadbetónávke nemal vedomosť, takže sa nevedel vyjadriť, či nadbetónávka mala mať za následok aj zmenu detailov kotvenia.

Svedok Ing. F. J. vypovedal, že v tom čase bol predseda predstavenstva Pienstav, a.s. a z toho dôvodu túto spoločnosť zastupoval pri rokovaníach s dodávateľmi. Pred podpisom zmluvy bola spoločnosť oslovená mestom Stará Ľubovňa, či by cez nich bolo možné pokračovať v zmluve uzavretej ešte ako Okresný stavebný podnik na výstavbu otvorenej ľadovej plochy v Starej Ľubovni. Pristúpili k tomu s tým, že Pienstav nebude nijako realizovať výstavbu, bude len administratívny zhotoviteľ, pričom budú určení konkrétni dodávatelia, ktorí budú dodávať práce. Na základe toho podpísali zmluvu a tie isté zmluvné podmienky boli doplnené i do dodatku k zmluve s mestom, ktorú mali ešte z roku 1988. Práce na stavbe preberal stavebný dozor poverený mestom Stará Ľubovňa, asi to bol pán Q.. Oni ako spoločnosť neboli priamo účastní, po odsúhlasení prác mestom a ich dodávateľom, súpis prác prevzali a ten bol premietnutý do fakturácie mestu. Takto prebiehala stavba a že hala spadla sa dozvedel po telefonáte od redaktorky Slovenskej televízie, ktorá mu to oznámila. Následne prišli i zástupcovia dodávateľov a rozprávali sa, aký je stav a predbežne tam bolo dohodnuté, že na odstránení tohto zrútenia budú pracovať a že sa stretnú o dva alebo tri dni, k tomu stretnutiu ale už nedošlo. Na tom stretnutí u nich sa rozprávali, čo sa bude diať, dohodlo sa, že sa odstráni zrútená časť a postaví sa nová hala, pričom v zápise, ktorý by bol potom vyhotovený, by sa nedefinovala príčina zrútenia, ale bolo by to dané do pôvodného stavu. Domnieva sa, že tam boli prítomní všetci zástupcovia poddodávateľov za Agrostav a za Hupro. Nevie prečo k tomu potom nedošlo. Svedok si už nepamätal, ktoré konkrétne čiastočné práce boli prevzaté, pričom v tomto smere si možno vyžiadať fakturáciu jednak zo strany Agrostavu na Pienstav, ako aj zo strany Pienstavu na mesto, kde sú príslušné práce popísané. Pokiaľ si mesto neprevzalo práce od nich, tak oni ich neprevzali tiež.

Svedok Ing. P. U. uviedol, že k projektu ho prizval Ing. O. s tým, či na ňom nebude spolupracovať, pretože potrebovali riešiť kompletný projekt na dostavbu štadióna. Dohodnuté bolo, že bude riešiť iba staticku železobetónových základových konštrukcií, na ktorých mala byť osadená hala Hupro. Ing. A. mu naprojektovala stavebnú časť, teda tribúnu, výškové osadenie i osadenie oblúka haly, ktoré prevzala od firmy Hupro, ktorá jej to dodala a na základe jej pokladov a podkladov od firmy Hupro, ktorá mu poskytla statické zaťažovacie údaje a údaje síl, ktorými mali byť zaťažené základy, následne

nadimenzovával základy pre halu, nakreslil ich a dokončil. Pre výpočet základových konštrukcií bola prevedená aj geológia. Rovnako tam aj TASUS - technický a skúšobný ústav stavebný - robil sondu aj pod ľadovou plochou, kde bolo zistené, že podklad je dostatočne pevný a netreba tam robiť žiadne dodatočné úpravy. Počas výstavby bol na stavbe iba raz, a to keď bol problém so základovými pásmi na východnej strane, kde bol problém so zhutnením podložia. Volali ho tam za tým účelom, aby určil, ako docieliť zhutnenie, pretože skúšky dovedy nevychádzali, vždy tam bola voda. Vtedy odkontroloval i základy na západnej strane a videl, vzhľadom na rozmery, dimenzie a železné konštrukcie, že to robia tak, ako je to v projekte. Bolo určené, že vzadu odvedú povrchovú vodu spod základových pásov preč, vykopú popri páse škáru, ktorou sa tá voda odvedie, vyberú a opätovne navozia štrk a postupne to zhutnia. Následne mu bolo oznámené, že skúšky dopadli dobre a viac na stavbe počas výstavby nebol. Pôvodne na mieste stavby boli železobetónové nosníky na troch kruhových pilieroch kolmo na ľadovú plochu, na ktorých boli železobetónové prefabrikáty, ktoré však už nevyhovovali z hľadiska navrhovanej dispozičnej úpravy, preto sa tieto železobetónové stropné panely vybúrali. Taktiež tam mala byť nová tribúna. V pôvodnom osadení tých železobetónových nosníkov, asi v polovici alebo tretine, mal byť teda vybudovaný nový železobetónový pás kolmý na tieto nosníky, na ktorý sa mala osadiť jedna stena oblúkovej haly. Navrhli preto železobetónový pás v tvare „L“, aby sa nemuselo kopať do terénu za ním, a aby ich železobetónový základový pás dosiahol potrebnú stabilitu, resp. pre zlepšenie jeho stability, tak ho prepájali s pôvodnými železobetónovými konštrukciami, aby dosiahli väčšiu stabilitu a únosnosť železobetónového základového pásu. Základové pásy boli dimenzované na určitú únosnosť vodorovnú i zvislú, pričom prepojili to, aby ich únosnosť bola ešte lepšia, teda pre zlepšenie vodorovnej únosnosti, ale aj zvislej. Pôvodne riešili bez uvažovania o prepojení s pôvodnými pásmi, teda pri výpočtoch, nakoniec to však prepojili. Jednak to museli prepojiť kvôli tomu, že sa to križovalo a jednak kvôli lepšej stabilite a únosnosti. Podľa názoru svedka, k posunu základových pásov a následnému zrúteniu haly nemohlo dôjsť jednak vzhľadom na uvedené prepojenie, ale aj vzhľadom na to, že ten bod, kde podľa svedka došlo k zrúteniu, teda k jeho začiatku, je presne nad križovaním nového pásu s pôvodným. Taktiež k posunu základových pásov nemohlo dôjsť aj preto, lebo za železobetónovým základovým pásom, teda za tou stenou, je nasýpaná zemina tak, že od zeminy po hornú hranu je cca 30 cm. Ak by k posunu základových pásov došlo, tak by tam museli byť trhliny, pričom žiadne na stenách, teda na nových pásoch ani na pôvodných železobetónových nosníkoch nie sú. Pri spôsobe uloženia základu bolo možné uvažovať o zaťažení na základových pásoch alebo na pilótach. Po úvahách s pánom O. a Ing. A., z ekonomických dôvodov, teda finančných, z dôvodov prácnosti i možno z časových dôvodov bolo rozhodnuté, že najlepšie budú základové pásy tvaru „L“, ako boli navrhnuté a ako ich nakoniec nadimenzoval. Úlohu zohralo i to, že na západnej stene im zavádzali tie pôvodné železobetónové nosníky tak, aby ich nemuseli búrať, svedok navrhol takéto prepojenie a navrhli sa v podstate základové pásy. V záverečnej správe o geologickom prieskume bolo uvedené, že je možná realizácia i na plošných i na hĺbkových základoch, tak sa bolo treba rozhodnúť, pričom svedok sa rozhodol pre plošné základy aj z hľadiska toho, že tam boli už pôvodné základové pásy a jednak hĺbkové vŕtanie pilót je finančne náročnejšie, pričom bolo spomínané, že na celú stavbu je balík peňazí, a pilóty sú drahšie. Čo sa týka nadbetónávky, o tejto svedok nevedel.

Z výpovede svedka X. F. vyplýva, že bol v tom čase konateľom spoločnosti Strateg Building s.r.o. Obž. X. A. ho oslovil ako dodávateľa, a keďže už robili podobné zákazky, tak zákazku vzal. Predmetom zákazky boli stavebné práce, a to základy podľa rozpočtu, ako aj príprava stavby, išlo o vybudovanie základov a sanáciu povrchu pôvodnej ľadovej plochy. Práce prebiehali pod vedením pána O., pod jeho dohľadom i pod dohľadom statika, pána U.. Práce vykonávali podľa projektovej dokumentácie, dokonca niektoré veci robili nad rámec, pretože pravá strana základov bola ešte predimenzovaná, nakoľko bola naviazaná - „opierala sa“ o pôvodnú tribúnu i na betónové stupnice, i na také betónové studne, ktoré tam boli, teda studňové základy, čo z jeho pohľadu nebolo potrebné, ale táto stavba sa takto ešte previazala. Po dokončení základov boli tam nejakí zástupcovia za Hupro a bola tam požiadavka na taký vyrovnávací mostík, resp. vyrovnávaciu vrstvu na časť základov, na jeho vrch, aby to bolo rovnejšie, a ktorá podľa svedka nemala mať funkciu nosnej časti. V novembri alebo októbri bola už dosť zima, bol na stavbe, kde videl, že tie kotvy nedosahovali dostatočnú hĺbku, pričom boli používané tmely, ktoré neboli mrazuvzdorné, teda tam tmel nemal žiadnu funkciu. Zo strany Hupra bolo žiadané vyrovnať povrch betónovým poterom alebo betónovou hmotou, lebo bolo vysvetľované, že je lepšie, ak sa tá hala kladie na úplnú rovinu, aby to nepodfúkavalo. Taktiež podľa jeho znalostí a vedomostí v žiadnom prípade nemohlo dôjsť, ani nedošlo k nejakému posunu základov. V ďalšej časti výpovede svedok popisoval spôsob odovzdávania a prevzatia diela, resp. čiastkových prác medzi spoločnosťou Strateg Building, s.r.o. a spoločnosťou Agrostav SK, s.r.o. tak, ako to bolo realizované pri dostavbe zimného štadióna

tu v Starej Ľubovni. Čo sa týka nadbetónávky nebola vznesená žiadna požiadavka na nejaké spájacie mostíky medzi pôvodným betónom a nadbetónávkou, išlo jednoducho o vyrovnanie povrchu. Svedok v závere svojej výpovede spochybnil aj technologický postup pri vŕtaní kotiev a chemického kotvenia, pretože kotva sa vŕta za použitia stabilného upevňovacieho príslušenstva, kedy dochádza k vŕtaniu kolmo, rovno a dostatočne hlboko. Žiadny Rambo s príklepovou vŕtačkou, ako tam mali oni (rozumej montážnici f. Hupro), to takto kolmo a rovno nevyvŕta. Potom nasleduje vysatie prachu, vymočenie diery, pokiaľ to vyžaduje technologický postup. Do diery sa pod tlakom tlačí vrtuľovým vypúšťadlom tmel dvojzložkový, teda k chemickej reakcii dochádza až v tej diere a na základe toho, keď sa tam potom tá šrúba dá, tak tam stvrdne, vznikne 100% - ný spoj s betónom.

V uvedenej trestnej veci boli spracované viaceré znalecké posudky a to jednak na základe rozhodnutia príslušného vyšetrovateľa ako aj zo strany obžalovaných, pričom okresný súd týchto znalcov vypočul ako aj oboznámil závery nimi spracovaných znaleckých posudkov.

Znalec z odboru stavebníctvo, odvetvia poruchy stavieb, statika a oceňovanie nehnuteľností, prof. Ing. P. B., C..., ktorého o vypracovanie znaleckého posudku požiadala spoločnosť HUPRO s.r.o., okrem iného uviedol, že mal možnosť oboznámiť sa so štyrmi ďalšími posudkami, teda okrem jeho aj s tromi ďalšími, a to s posudkom Ing. J., s posudkom Ing. A. a s posudkom TU Košice. Príprava stavby bola neštandardná, pretože ani v jednom posudku sa neobjavuje návrh alebo statický výpočet založenia základov stavby. Usudzuje, že návrhu zakladania nebola venovaná náležitá pozornosť. V tomto prípade základy neboli rovnako vysoké, jeden mal 3,6 m a druhý bol oveľa nižší, teda oblúkovú silu mali preniesť základy. Podľa jeho poznania, pravdepodobne došlo k vychýleniu základov, klenba sa zmenila na zakrivený nosník alebo trám. Pri klenbe kriticky najviac exponovaný prierez sa nachádza v štvrtine šírky alebo rozpätia haly. Pri zmene na zakrivený nosník sa tento prierez presunul do polovice rozpätia, z toho usudzoval, že deštrukcia haly začala v strede a po páde sa ďalej rozlomila aj v štvrtinách šírky. Taktiež nadbetónávka nebola pevne spojená so starým základom, preto na vyššom základe došlo k jej odlúpeniu alebo poškodeniu. Koniec klenby kotvený cez uholníky (oceľové profily) do zvislej steny základov, navyše šikmými kotvami, vylučuje pootočenie, a teda zaisťuje tzv. votknutie do základov, teda pevné upevnenie. Aj pri nepriaznivejšom kĺbovom uložení klenba nebola premáhaná, nemala dôvod sa zrútiť. Z toho došiel k záveru, že mechanizmus zrútenia bol vyvolaný skôr vychýlením základov, zmenou klenby na zakrivený nosník. Nakoniec uviedol, že príčinou každej havárie konštrukcie je kombinácia viacerých príčin. Usudzuje, že 60 % predstavuje zlé zakladanie, asi 20 % organizácia výstavby, pretože nebol tam kvalitný stavebný ani autorizačný dozor, nakoniec základy robili viaceré firmy a dlhodobo boli vystavené poveternostným nepriaznivým účinkom a zvyšných 20 % predstavuje preťaženie haly od snehu, aj keď v posudku píše, že 100 kg na 1 m² x 1,4 predstavuje 140 kg na 1 m², a teda hala mala rezervy, ak bola kvalitne uložená, ale aj napriek tomu, po oboznámení sa s ostatnými posudkami, pripúšťa, že preťaženie haly snehom zohralo svoju príčinu. Podklady na vypracovanie posudku mu predložil objednávateľ a tie podklady sú uvedené v prílohe. Taktiež nebol osobne prítomný na mieste zrútenia haly. Statický výpočet základov od Ing. U. ako znalec tento podklad vyžadoval, ale nebol mu dodaný, pričom mu bolo povedané zo strany objednávateľa, že neexistuje. Taktiež pri podávaní znaleckého posudku nemal vedomosť o realizácii základových pásov tak, že došlo k ich prepojeniu s pôvodnými základovými pásmi, kde bolo 42 pilótov s novým základovým pásom.

Keďže nemal k dispozícii dokumentáciu o základoch, zo schémy, ktorú našiel v znaleckom posudku a z dodaného statického výpočtu haly Hupro prebral a vlastným výpočtom, ktorý je uvedený v posudku, stanovil napätia základovej škáry. Z toho vyplýva, že excentricita výslednej reakcie je ďaleko od ťažiska základovej pätky a že časť základu je namáhaná ťahom a na jeho prevzatie sú potrebné pilóty. Z fotografií sú trhliny vidieť jedine na nadbetónávke, pričom vidieť posun základového pásu z fotografií je ťažké, pretože sú to milimetrové hodnoty. Nadbetónávka mala eliminovať výškové tolerancie, nerovnosti na hornej ploche základu.

Zo záverov znaleckého posudku vyššie uvedeného znalca, ktorý bol oboznámený na hlavnom pojednávaní tiež plynie, že základ proti preklopeniu má iba 22% rezervu. Pri uvažovaných rozmeroch základu a jeho zaťažení, realizovaný spôsob založenia je nevhodný a iste umožnil tiež pohyby základových pásov. Premáčaním a premázaním sa znehodnocovalo podložie, najmä však základová škára. Požadovanú rovinnosť povrchu dosiahli dodatočne nadbetónávkou vyrovnávacou vrstvou hrúbky až do 75 mm. Navyše nedokonalo zmonolitnenou so staršou časťou betónového základu. Lepené kotvy podľa konštrukčných detailov mali tým redukovanú až zanedbateľnú kotevnú dĺžku, nezaručujúcu pevné

uloženie na základoch. Oddelením vyrovnávacej vrstvy a vytrhnutím kotiev stratili oblúkové segmenty postrannú podporu, ktorá by zabránila priečnym vodorovným premiestneniam. Tým vymizla oblúková vodorovná reakcia, redukujúca vodorovné sily v kruhových segmentoch haly. Prvotnou príčinou havárie nebolo preťaženie vlastnej nosovej oblúkovej konštrukcie. Kritickým miestom bolo netuhé uloženie na vyššom základe preberajúcom väčšie reakcie. A to v dôsledku porušenia dodatočne nekvalitnej nadbetónovanej vrstvy spolu s možnými pohybmi v základoch.

Vo veci pribratý znalec uznesením konajúceho vyšetrovateľa PZ Ing. F. J. naproti tomu uvádzal, že bol na mieste stavby a vykonal osobnú obhliadku dňa 12.2.2013 v popoludňajších hodinách, čo bolo dva dni po havárii, potom uskutočnil ešte jednu osobnú odbornú obhliadku dňa 17.5.2013. Na mieste stavby bolo viditeľne veľké množstvo snehu, ktoré aj bližšie preskúmal. Odmeral na neporušenej časti jednotlivé vrstvy snehovej pokrývky, z nich odborným odhadom určil tiaž tejto vrstvy snehu. Tento údaj takisto porovnal s údajmi, ktoré si vyžiadal od hydrometeorologického ústavu a viac-menej konštatoval zhodu. V čase zrútenia strechy a platných STN EN namerané množstvo snehu neprekročilo hodnoty, s ktorými bolo potrebné v statickom výpočte uvažovať. Približne v tretine až polovici rozpätia oceľovej konštrukcie došlo k prvotnému zrúteniu, kde bolo najzjavnejšie, že kotvenie na hornej hrane základu Z2 bolo zhotovené vyslovene zle. Okrem toho, že sa jednalo o kotvenie do nadbetónávky základu. Bolo viditeľné, že otvor navŕtaný pre kotvu prechádza cez šírku základu až za vonkajšiu hranu. V takom prípade aplikovaná lepiaca hmota mohla a aj určite pri vsúvaní závitovej tyče kotvenia vytekla alebo vo väčšom množstve z otvoru vyšla z druhej strany. To, že takýchto otvorov prevŕtaných cez základ až na vonkajšiu hranu mohlo byť aj viac, znalec nevedel preukázať, pretože stena bola v ostatných častiach zakrytá vrstvou polystyrénu. Na hornej hrane základu však bolo viditeľné, že napriek tomu, že celý pôdorysný priemer tejto plochy bol zvlnený, tak línia otvorov pre kotvenie bola v rovine. Aj preto sa domnieva, že základ bol takto krivý už pri montáži haly. Toto mohlo byť aj dôvod, prečo v tomto mieste kotvenie vyšlo až, resp. otvor pre kotvenie bol prevŕtaný cez. Na mieste zrútenej stavby nebolo možné zmerať pôvodnú geometriu haly, ani rozpätie a ani nábehové hrany. Na mieste zmeral len to, čo bolo dostupné, čiže napr. prvky kotvenia, takisto aj otvor pre kotvu. Kotvenie malo byť v tomto prípade, keď už vôbec boli základy prevzaté, upravené na túto situáciu. Samotný kotviaci prvok prichytený ku plechom oblúkovej haly mal umožniť osadiť kotvu kolmo, prípadne možno aj kotvy dve. Bolo by pravdepodobne možné urobiť aj prispôbiť tento kotviaci prvok tak, aby bola kotva zrealizovaná z druhej strany - z vonkajšej strany. Aj laik musel vidieť, že tá vrstva nadbetónávky nie je v poriadku, bolo to viditeľné voľným okom. Zhotovenie nadbetónávky bolo nariadené preto, lebo horná hrana základov nespĺňala požadované kritériá na rovinnosť pre založenie haly. Aj podľa pôvodného projektu mala byť na tomto základe zhotovená nadbetónávka, avšak v podstatne menšej hrúbke a len za účelom zabezpečenia sklonu hornej hrany základu na odvod dažďovej vody. Na mieste stavby znalec zistil na vytrhnutých kotvách časti lepiacej hmoty, ktoré neboli po celej ploche závitovej tyče a na miestach, kde táto hmota nebola, hmota teoreticky mohla vypadnúť alebo sa odlúpiť v čase zrútenia. Bolo však vidieť koróziu, ktorá za dva dni nenastane. Z toho vyplýva, že pravdepodobne nebolo použité dostatočné množstvo lepiacej hmoty pri kotvení, prípadne časť tej hmoty mohla vyteciť prevŕtaným otvorom cez základ. Znalec taktiež konštatoval, že s posudzovaním deštrukcií takýchto stavieb nemal dovtedy žiadne skúsenosti. Na mieste zrútenej stavby nebolo možné spočítať všetky vytrhnuté kotvy vzhľadom na neprístupnosť a takisto nezdokumentoval všetky vytrhnuté kotvy, ktoré boli obalené lepidlom. O preťažení strechy snehom, ak posudzujeme objekt podľa neplatných starých noriem, je možné podľa znalca v takomto prípade hovoriť, avšak v prípade, ak by sa malo postupovať podľa v čase projektovania platných noriem, tak toto zaťaženie snehom nie je nadmerné, je ešte výrazne nižšie, než s akým by bolo potrebné uvažovať. Nejedná sa však o rovnomerné zaťaženie, ale jednoducho povedané trojuholníkové s tým, že na okraji je hodnota zaťaženia najvyššia a vo vrchole strechy nulová. Znalec v posudku nevykonal žiaden statický výpočet, pretože nemal k dispozícii relevantné podklady, ktoré by mu umožnili modelovať túto konštrukciu a to aj napriek opakovaným žiadostiam o poskytnutie týchto podkladov od firmy Hupro. Súčasne spochybňuje výpočet Ing. A., ktorý uvádzal vo svojom posudku, že porušenie kotiev pred zlyhaním plechov, by údajne spôsobilo tvárny lom, ktorý nebol na havarovanej stavbe pozorovaný, čo má podopreté svojím výpočtom, avšak je to výpočet s nesprávne namodelovaným zaťažením, a teda nie je platný, pretože vychádza z nepresných až zlých okrajových podmienok a zaťaženiami. Zaťaženie snehom, ktoré v jednom zo svojich výpočtových modelov Ing. A. uvažoval, údajne zodpovedá skutočne pôsobiacemu zaťaženiu na základe zisteného stavu zaťaženia snehom. V jednej zo zaťažovacích kombinácií však uvažoval aj so zaťažením od podhľadu, ktorý nebol zrealizovaný, to je približne 15 kg na 1 m². Z posudku Ing. A. nie je zrejмый presný tvar zaťaženia snehom na oblúkovú konštrukciu a je pravdepodobné, že uvažoval s rovnomerným zaťažením snehom, čo nezodpovedá skutočnej situácii,

aká na stavbe bola. Bolo by potrebné zaťaženie snehom modelovať tak, že na okrajoch stavby, na okrajoch oblúka haly, je to zaťaženie najvyššie podľa hodnôt nameraných nejakým skúšobným ústavom, myslí, že to bolo 256 kg na 1 m², a na vrchole haly len minimálne zaťaženie snehom. Takýto model by dal iné výsledky, ako mal uvedené vo svojom posudku Ing. A.. Znalec na otázku obhajoby nevedel uviesť konkrétne, aké kotvy zlyhali, v akom počte a kedy, avšak konštatoval, že zlyhali kotvy na hornej hrane základu Z2. Jednalo sa však o tie kotvy, ktoré sa nachádzali v mieste, kde bol prevŕtaný otvor cez celý objem základu a kde sa vyskytlo vzájomné roztrhnutie dvoch pozdĺžnych segmentov oceľovej konštrukcie haly. V takýchto prípadoch môže dochádzať ku tzv. reťazovému zrúteniu, kde porušenie jednej kotvy môže, znalec však netvrdí, že v tomto prípade to tak aj muselo byť, spôsobiť zvýšenie zaťaženia na ostatné kotvy a tie následne z toho dôsledku porušiť. V tomto prípade však boli všetky kotvy na hornej hrane základu zhotovené v rozpore s technickými požiadavkami a tak ani jedna z nich nemohla vyhovovať - tu mal znalec na mysli celý ten komplex, že boli šikmo, z väčšej časti v nesúdržnej dobetonávke, pravdepodobne s menším množstvom lepidla a ich únosnosť bola nulová. Taktiež vo výkrese ani v žiadnej znalcovi dostupnej textovej časti nie sú špecifikované priemery závitových tyčí, ich dĺžka, druh použitej ocele, poloha vŕtania, uhol vŕtania a ani predpísaná lepiaca hmota. Na základe uvedeného detailu nebolo možné žiadne kotvenie zrealizovať. Ak sa jedná o typový detail, v takom prípade sa posudku návrh kotvenia, resp. preukázanie jeho únosnosti nemusí nachádzať, musí však existovať na strane dodávateľa tohto typového riešenia nejaký doklad preukazujúci vhodnosť použitia, čiže únosnosť tohto kotvenia. A keďže ako znalec nemal k dispozícii žiadny riadny návrh kotvenia, nemohol ani skontrolovať, či realizácia sedí s jemu nedostupnou dokumentáciou.

Z ním vypracovaného znaleckého posudku okrem vyššieho uvedeného tiež vyplýva, že nosná konštrukcia nebola zhotovená v súlade s predloženou projektovou dokumentáciou. Nebol dodržaný predpísaný tvar oblúkovej konštrukcie a úprava hornej hrany základových pásov. Príčinou zrútenia oceľových oblúkových konštrukcií strechy na zimnom štadióne bolo zlyhanie kotvenia v hornej časti základu na západnej strane objektu pod nadmernou tiažou snehu. Za príčinou havárie stojí niekoľko nepriaznivých faktorov, ktoré sa na tejto havárii spolupodieľali. Za haváriu môže aj nedostatočná, resp. žiadna starostlivosť o túto rozostavanú a nedokončenú stavbu. Stavba bola postavená bez stavebného povolenia a po zrušení prác na nej, akoby nemala žiadneho správcu, ktorý by zabezpečil odpratávanie nadmernej vrstvy snehu, ktorá sa postupne na tejto streche bez povšimnutia vytvárala.

Z výpovede znalca Ing. P. A., znalca v odbore stavebníctvo, odvetvia statika (o vypracovanie znaleckého posudku požiadalo HUPRO TRADE SE), vyplýva, že podľa jeho výsledkov bola hala preťažená snehom oproti zaťaženiu, ktoré požaduje norma STN 73 0035 - zaťaženie stavebných konštrukcií. Výsledkom výpočtov bolo, že škrupina haly stratila stabilitu a pri štvrtom stabilitnom stave došlo k vytiahnutiu horných kotiev na stene Z2 a tým k zrúteniu škrupiny. Pokiaľ by nebolo došlo k vytiahnutiu kotiev, došlo by k tvárnemu lomu (trhaniu plechov škrupiny v blízkosti steny Z2). Takáto skutočnosť ale na stavbe nebola zistená. Taktiež sa vyjadroval k posudkom, ktoré boli vypracované v tejto trestnej veci, pričom posudok prof. B. zisťuje oddelene konštrukciu oporného múru od škrupiny, čím nezohľadňuje pôsobenie tuhosti škrupiny na deformácie oporného múru. Zároveň nezisťuje stabilitu škrupiny, čo bolo hlavnou príčinou jej zrútenia. Posudok Ing. J. nemá ani jedno číslo výpočtu, čo je v statickej obci nepochopiteľné. Statik sa musí vyjadrovať na základe výpočtov. Jeho závery sú úvahou, nie výsledkom výpočtov a sú v rozpore s jeho výpočtami. K vytiahnutiu kotiev ako prvej príčiny nemohlo dôjsť, pretože v horných kotvách boli tlakové sily a tieto tlakové sily pri preťažení snehom sa ešte zvýšili. Čo sa týka posudku doc. K., tento zisťuje stabilitu škrupiny na jednom prvku šírky cca 600 mm a tento prvok má horizontálne podopretý po celej svojej dĺžke. Tým pádom nemohol zisťovať stabilitu haly v pozdĺžnom smere, čo bola hlavná príčina kolapsu škrupiny. Rozporuje aj pôsobenie aktívneho zemného tlaku na oporný múr, pretože konštrukcia nemala horizontálnu deformáciu v smere pôsobenia tlaku.

Stav škrupiny, ktorá bola nájdená na stavbe po páde, bol tiež dosiahnutý v statickom výpočtovom modeli tak, že kotevné skrutky na Z2, ktoré boli vytiahnuté, boli aj na modeli uvoľnené a tým pádom dostal tvar škrupiny padnutej na stavbe. Uvedené je dôkazom toho, že kolaps škrupiny nastal následkom straty stability a jej následkom dochádzalo aj k vyťahovaniu horných kotiev na stene Z2 a tým k väčšiemu zvýšeniu straty stability. Na stavbe bolo vidno, že nadbetonávka steny nie je riešená ako súčasť steny, čiže vrch nebol prikotvený k pôvodnej stene, čím v spoji nedochádza k prenosu šmykového napätia, čo stena má mať po celej výške. Tým, že dobetonávka nebola súčasťou steny, došlo k jej potrhaniu a to spôsobilo skrátenie kotevnej dĺžky horných kotiev, takže pri zmene namáhania došlo ľahko k ich vytiahnutiu, pretože únosnosť kotvy závisí na dĺžke jej vlepenia do betónu. Taktiež konštatuje, že

nadbetonávka nemala funkciu steny, pričom podľa stavebného denníku o nej rozhodli investor, architekt a stavebný dozor bez účasti statika. Takúto úpravu nosnej steny bez statika nie je možné navrhovať, lebo je to jeho zodpovednosť. Túto skutočnosť o nevhodnom nadbetónovaní mal nahlásiť stavebný dozor projektantovi a ten na základe nového výpočtu by upravil kotvenie. V horných kotvách na stene Z2 boli tlakové sily. Ku zrúteniu škrupiny došlo následkom straty stability a po jej strate došlo k zmene namáhania v kotvách v strednej časti steny Z2 a ich vyťahovaníu. Pretože vplyvom nadbetonávky bola znížená ťahová únosnosť kotiev, uvedená skutočnosť, že došlo k zrýchleniu pádu, tak to sa dialo už počas samotného pádu konštrukcie. Teda zrýchlil sa len samotný proces pádu po jeho začatí, kedy pri kotvení bez nadbetonávky bola strata stability 0,73 a po vytiahnutí bola 0,64.

Znalec Ing. A. vo svojom posudku č. 6/2015 taktiež konštatoval, že príčinou kolapsu bolo to, že na streche bolo 155% až 393% snehu v porovnaní ku 100% snehu, ktorý je určený normou STN 73 0035. Pod tak veľkou ťažbou snehu sa škrupina stala nestabilnou s kritickým koeficientom zaťaženia $0,73 < 1,0$. Nedostatočná dĺžka kotvenia horných kotiev bola spôsobená neodborným rozhodnutím dňa 13.10.2011 a následným zrealizovaním nadbetonávky steny Z2.

Dodatkom č. 1 k tomuto znaleckému posudku znalec navyše dodal, že stavba neskolabovala následkom pochybenia ľudskej činnosti počas výstavby, ale od zaťaženia, ktoré prekračovalo hodnoty prepísané normami. Dňa 09.02.2013 v lokalite mesta Stará Ľubovňa fúkal severný vietor s rýchlosťou do 20 km/h, v nárazoch do 45 km/h, ktoré bolo zaznamenané v ranných hodinách okolo 6.00 SEČ. Nárazový vietor s rýchlosťou 45 km/h spôsobil „kopnutie“ do nestabilnej konštrukcie a tak inicioval skolabovanie konštrukcie. Pri stabilnom výpočte bolo zistené, že pri kolapse stavby dochádza aj k ohýbaniu kotiev. Hala v Starej Ľubovi nemala taký zdroj tepla, ktorý by vyvolával topenie snehu, a preto bola navrhnutá na zaťaženie od snehu podľa normy STN 73 0035. Odpratávanie snehu zo škrupiny haly by bolo životu nebezpečné pre pracovníkov, ktorí by tento sneh odpratávali a to pre to, že by sa pohybovali po nestabilnej konštrukcii a svojou ťažbou by spôsobovali lokálne ohybové momenty, ktoré na škrupine nie sú žiaduce a mohli by spôsobiť kolaps konštrukcie.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6.9.2018 bol vypočítaný aj znalec Prof. Ing. F. K., X..., poverený na podanie znaleckého posudku Technickej univerzity v Košiciach, znalecký ústav v odbore 37 0000 Stavebníctvo, pričom z jeho výpovede a znaleckého posudky č. 14/2014 vyplýva, že príčinou zrútenia haly bolo nedostatočné zrealizovanie nosnej oceľovej konštrukcie haly do železobetónovej základovej konštrukcie, teda nedodržanie technológie kotvenia (nedostatočná hĺbka zapustenia oceľových tyčí - kotiev a nedostatočné lepenie kotiev). Následkom vyťahnutia kotiev zo železobetónového základu stratila nosná oceľová oblúková konštrukcia oporu v železobetónovej základovej konštrukcii, teda nastalo nedostatočné prenášanie horizontálnych a vertikálnych síl (reakcií) do železobetónového základu. Realizovaná dobetonávka neplnila nosnú funkciu, len vytvárala zarovnanie a spád a následne osadenie lepených oceľových tyčí kotvenia bolo v nedostatočnej dĺžke, čím nebolo zrealizované správne. Základové konštrukcie, ak by aj došlo k maximálnemu pootočeniu a posunu, dokonca až 10 cm, ktorý tam nebol, ale ak by v niektorej lokálnej časti niečo také mohlo vzniknúť, ani to nemohlo ovplyvniť sily radikálne v oblúku a v kotvení, aby došlo k zrúteniu haly. Na základe fotografií, ktoré mal ústav k dispozícii, spojenie základov a schodníc, ktoré tam boli, nevykazujú žiadne trhliny, čiže to svedčí o tom, že deformácie v tých základoch museli byť minimálne. Tým pádom vylúčili, že príčinou by mohli byť základové konštrukcie. Taktiež pri rôznych zaťaženiach, ktoré modelovali snehom, napätia v oblúku nepresiahli hodnotu 320 MPa, čo bola medza klzu pre daný materiál haly. Tým, že medzi nadbetonávkou a nosným betónom nebol prechodový mostík, tým kotvy boli v tom nosnom armovanom betóne minimálne - podľa nákrsov to bolo 20 mm. Na základe výpočtov zistili, že napätia, ktoré vznikli hlavne v tej nadbetonávke, ktorá nebola vyarmovaná a nesprávne spojená s nosnou časťou, boli prekročené ťahové napätia betónu. Podľa záverov a výpočtov znaleckého ústavu príčinu pádu vidia v nedostatočnom prevedení kotvenia - šikmú kotvu, ktorá išla do betónu z hornej časti. Čo sa týka zaťaženia snehom, v čase keď bola konštrukcia projektovaná, platila stará STN norma, kde zaťaženie snehom pre danú oblasť bolo menšie ako skutočne nameraná hodnota po páde konštrukcie. Daný typ konštrukcie svojím tvarom je komplikovaný na odpratávanie snehu, aj to len za použitia lán a horskej techniky v častiach na vrchu haly. Pri tomto type tvaru vznikajú na bokoch záveje. Čiže prístup k závejom je možný, tie bolo možné jednoduchšie odpratať na okrajoch. Jediná možnosť, ako sa dá určiť presná hmotnosť snehu, je vziať odmerný valec, odobrať sneh, roztopiť ho a zistiť hmotnosť vodného stĺpca. Ak je táto prekročená, tak je potrebné ho odpratať. Toto musí zabezpečiť prevádzkovateľ budovy. Nie je to však stanovené žiadnou normou, je to ich skúsenosťami pri veľkých stavbách. K posudkom Ing.

A. znalec uviedol, že sa možno líšia v tom, že znalecký ústav je názoru, že sa najprv porušilo kotvenie a potom hala stratila stabilitu a prestala prenášať zaťaženie a Ing. A. je názoru toho, že najprv stratila hala stabilitu a potom sa tým vytrhlo kotvenie. Myslí si aj to, že v čase výstavby nebol vypracovaný technologický postup pri odpratávaní snehu. Nameraná vrstva snehu, vzhľadom na pôvodnú normu STN, bola cca prekročená o 20 %, ale podľa eurokódu pre danú lokalitu by mohla byť snehová vrstva ešte oveľa väčšia. Hmotnosť snehu nie je jednoduché určiť. Na základe výšky snehu nemáme garanciu aká je hmotnosť, lebo sneh môže byť zľadovateľý, sypký, ťažký, ľahký. Súčasne konštatoval, že aj v prípade správne urobenej nadbetónávky, by došlo k pádu konštrukcie, pretože i v takom prípade táto časť nie je vystužený betón, ale dodatočný betón. Základy boli armované, bol to železobetón, ale v prípade, ak máme veľkú dobetónávku a nevyarmovanú, aj keby bola dobre prepojená, tak nie je to už železobetón, ale v určitej časti len prostý betón. Teda, došlo by k pádu tiež, pretože dĺžka šikmej kotvy by nebola dostatočná vzhľadom k tomu, že zo šikmej kotvy tam vznikla veľká horizontálna sila a tá celá by prešla do nevystuženého betónu, tej zálievky (dobetonávky). Priaznivejšie by to bolo, keby kotva bola kolmá, teda zhora nadol. Znalec nevedel určiť, v akom počte a v akých miestach bolo nedostatočné kotvenie, pretože tých kotvení tam bolo veľa, prakticky každý meter bol kotvený. Pri zlyhaní jedného alebo dvoch kotvení však už hala nemôže odolávať danému zaťaženiu a hrozí pád. Pri výpočtoch neuvažovali s nárazovým vetrom a na spresnenie výpočtov by bolo treba presne uviesť, aký bol silný vietor v momente pádu haly a nárazový vietor, čo je už časť dynamika, a potom by bolo potrebné určiť dynamický výpočet haly, vlastné tvary kmitania haly a dynamický vietor. Uviedol aj, že ak by nadbetónávka tam nebola a dĺžka kotvenia bola ako pôvodne, tak podľa výpočtov by hala bola v poriadku. Nadbetónávka mala príliš veľkú hrúbku, kotva bola krátka (v dôsledku nadbetónávky) a nebol tam prechodový mostík - súbeh všetkých tých troch vecí mal vplyv na únosnosť a kolaps haly.

Technická univerzita v Košiciach, znalecký ústav v odbore 37 0000 Stavebníctvo podalo aj vyjadrenie k znaleckému posudku Ing. A., v ktorom uviedlo, že základové konštrukcie v mieste tribún nevykazovali deformácie ani trhliny v miestach tribúnových schodíc, čiže skutočné deformácie v horizontálnom a vertikálnom smere museli byť minimálne. Slabé ukotvenie v nosnej časti cca 20 mm, ale nad výstužou je nedostatočné, hrozí vylomenie betónu a nie sú dodržané predpísané hĺbky kotvenia. Hrubá zálievka neprepojená s nosným betónom neplní svoju funkciu, pričom trubka, ktorá sa oprie do nevystuženého betónu, môže spôsobiť prasknutie zálievky. Skladby projektovej dokumentácie na rôznych stupňoch a priebeh priebežných kontrol považujú za nedostatočné. Ústav poukázal aj na to, že skutočné základové pomery boli ešte lepšie, ako boli v jednotlivých posudkoch prezentované. Prepojenie tráv so základom napomáhajú prenosu horizontálneho a vertikálneho zaťaženia a stabilizujú základ proti prekloniu.

Z prečítaného odborného vyjadrenia - Statického posudku Ing. P. L. vyplýva, že po ohliadke na mieste samom, k pohybu ani narušeniu betónových základov nedošlo. Podľa kontroly zbytkov kotiev na oboch základoch možno povedať, že ich realizovali viacerí pracovníci. Drvivá väčšina kotiev na zvislej strane betónu je navŕtaná kolmo, časť je navŕtaná šikmo, pričom v týchto miestach došlo k poškodeniu kotvenia a ulomeniu hrany betónovej konštrukcie. Príčina zrútenia haly spočívala v lokálne nesprávnom kotvení. Po vytrhnutí troch alebo štyroch kotiev v mieste so šikmými kotvami sa preniesla tlaková sila z takto oslabených miest na plášť strešnej konštrukcie, ktorý na to nebol prispôsobený a začal sa deformovať a zrútil sa. Stavba povolila v mieste, ktoré bolo najslabšie. Hlavnou príčinou bol snehový závej, ktorý mohol byť práve v mieste, kde boli kotvy realizované chybné. V kombinácii s ľadovou kryhou v päte to bola zlá kombinácia negatívnych faktorov. Reálna statická rezerva konštrukcie nestačila.

Podľa znaleckého posudku Ing. P. T., znalca v odbore stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby a odhad nehnuteľností, škoda na nehnuteľnosti uvedením do pôvodného stavu bola vyčíslená v sume 235.585,69 Eur.

V konaní pred okresným súdom boli oboznámené aj listinné dôkazy a to: tabuľky kontaktov projektu Dostavby Zimného štadióna v Starej Ľubovni v č.l. 203-204 spisu, elektronickej poštovej komunikácie z č.l. 205-207 spisu, detailu pripojenia stĺpika z č.l. 208 spisu, pôdorysu v mieste jestvujúcej pätky - úpravy uloženia výstuže pri križovaní jestvujúceho železobetónového nosníka a nového základového pásu z č.l. 209-210 spisu, faktúry z č.l. 211 spisu, faktúry z č.l. 212 spisu, faktúry z č.l. 213 spisu, faktúry z č.l. 214 spisu, elektronickej komunikácie z č.l. 215 spisu, obsahu elektronickej komunikácie z č.l. 216 spisu, odborného vyjadrenia Technickej univerzity v Košiciach z č.l. 555-562 spisu, zápisnice o obhliadke miesta činu z č.l. 690 spisu vrátane jej opisu z č.l. 691 spisu a pripojenej fotodokumentácie z č.l. 693-719 spisu, hospodárskej zmluvy o stavebných prácach z č.l. 720-721 spisu, dodatku č. 1 k

hospodárskej zmluve č. 8/88 z č.l. 722 spisu, dodatku č. 2 k hospodárskej zmluve č. 8/88 z č.l. 723-727 spisu, stavebného povolenia z č.l. 728-729 spisu, objednávky z č.l. 730 spisu, objednávky z č.l. 731 spisu, poddodávateľskej zmluvy o dielo z č.l. 732-739 spisu, poddodávateľskej zmluvy o dielo z č.l. 740-747 spisu, odovzdávacieho a preberacieho protokolu z č.l. 748-749 spisu, objednávky z č.l. 750 spisu, cenovej ponuky z č.l. 751-752 spisu, stanoviska spoločnosti Pienstav a.s. z č.l. 753 spisu, výzvy na odovzdanie stavby z č.l. 754 spisu, súpisu vád a nedorobkov z č.l. 755 spisu, výzvy na odstránenie závad z č.l. 756 spisu, urgencie č. 1 odstránenia závad z č.l. 757 spisu, urgencie č. 2 odstránenia závad z č.l. 758 spisu, výzvy na prevzatie stavby z č.l. 759 spisu, podania Mestského úradu Mesta Stará Ľubovňa z č.l. 761 spisu, faktúry FV 100121 z č.l. 762 spisu a prílohy označenej ako zadanie z č.l. 763 spisu, faktúry FV 100123 z č.l. 764 spisu a pripojených súpisov vykonaných prác z č.l. 765-766 a z č.l. 767 spisu, faktúry FV 100128 z č.l. 768 spisu a pripojených súpisov vykonaných prác z č.l. 769 a z č.l. 770-771 spisu, faktúry FV 100133 z č.l. 772 spisu a súpisov vykonaných prác z č.l. 773 a z č.l. 774-775 spisu, faktúry FV 100134 z č.l. 776 spisu a pripojeného súpisu vykonaných prác z č.l. 777 spisu, faktúry FV 110009 z č.l. 778 spisu a pripojeného súpisu vykonaných prác z č.l. 779 spisu, faktúry FV 110008 z č.l. 780 spisu a pripojených súpisov vykonaných prác z č.l. 781-782 a z č.l. 783 spisu, faktúry FV 110038 z č.l. 784 spisu a pripojených súpisov vykonaných prác z č.l. 785-786, č.l. 787-788 a z č.l. 789 spisu, faktúry FV 110045 z č.l. 790 spisu a pripojeného súpisu vykonaných prác z č.l. 791-792 spisu, faktúry FV 110045 z č.l. 793 spisu a pripojeného súpisu vykonaných prác z č.l. 794-795 spisu, faktúry FV 110048 z č.l. 796 spisu a pripojených súpisov vykonaných prác z č.l. 797, č.l. 798 a č.l. 799 spisu, faktúry FV 110067 z č.l. 800 spisu a pripojeného súpisu vykonaných prác z č.l. 801-802 spisu, faktúry FV 110069 z č.l. 803 spisu a pripojených súpisov vykonaných prác z č.l. 804 a č.l. 805 spisu, faktúry FV 110080 z č.l. 806 spisu a pripojeného súpisu vykonaných prác z č.l. 807 spisu, faktúry FV 110093 z č.l. 808 spisu a pripojeného súpisu vykonaných prác z č.l. 809 spisu, faktúry FV 110098 z č.l. 810 spisu a pripojených súpisov vykonaných prác z č.l. 811 a č.l. 812 spisu, faktúry FV 110109 z č.l. 813 spisu a pripojeného súpisu vykonaných prác z č.l. 814-815 spisu, faktúry FV 110113 z č.l. 819 spisu a pripojených súpisov vykonaných prác z č.l. 820, č.l. 821-822 a z č.l. 823 a z č.l. 824 spisu, faktúry FV 110114 z č.l. 825 spisu a pripojených súpisov vykonaných prác z č.l. 826, č.l. 827 a č.l. 828-829 spisu, zápisu z odovzdania rozostavanej stavby z č.l. 832 spisu, záznamu z kontrolného dňa 7.12.2010 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 833-834 spisu, záznamu z kontrolného dňa 21.12.2010 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 835-836 spisu, záznamu z kontrolného dňa 28.12.2010 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 837-838 spisu, záznamu z kontrolného dňa 10.5.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 839-840 spisu, záznamu z kontrolného dňa 17.5.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 841-842 spisu, záznamu z kontrolného dňa 24.5.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 843-844 spisu, záznamu z kontrolného dňa 31.5.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 845-846 spisu, záznamu z kontrolného dňa 7.6.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 847-848 spisu, záznamu z kontrolného dňa 14.6.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 849-850 spisu, záznamu z kontrolného dňa 21.6.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 851-852 spisu, záznamu z kontrolného dňa 28.6.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 853-854 spisu, záznamu z mimoriadneho kontrolného dňa 9.8.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 857-858 spisu, záznamu z kontrolného dňa 27.9.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 859-860 spisu, záznamu z mimoriadneho kontrolného dňa 13.10.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 861-862 spisu, záznamu z kontrolného dňa 8.11.2011 a pripojenej prezenčnej listiny z č.l. 863-864 spisu, prezenčnej listiny z kontrolného dňa konaného 16.11.2011 z č.l. 864a spisu, zmluvy o vypracovaní projektu - Zmluva o dielo z č.l. 865-869 spisu, dodatku č. 1 k zmluve o dielo č. 6/2010 z č.l. 870 spisu, oznámenia z č.l. 873 spisu, podania F. z č.l. 899 spisu, pracovnej zmluvy z č.l. 900 spisu a pracovnej náplne z č.l. 901-902 spisu, záznamu z pracovného stretnutia z 30.9.2010 z č.l. 919-921 spisu a prezenčnej listiny z č.l. 922 spisu, záznamu z rokovania s projektantom stavby a prezenčnej listiny z 13.10.2013 z č.l. 923-924 spisu, dokumentácie Typové projekty pre športové haly z č.l. 928-936 spisu, certifikátu vnútro podnikovej kontroly z č.l. 986 spisu, vyhlásenia zhody z č.l. 987 spisu, podania z č.l. 988 spisu týkajúceho sa výsledkov rázových zaťažovacích skúšok a pripojených záznamov z č.l. 989-990 spisu, podania z č.l. 991-992 spisu týkajúceho sa výsledkov rázových zaťažovacích skúšok a pripojeného protokolu z č.l. 993 spisu, podania z č.l. 997 spisu, stavebného denníka stavby Hala Hupro z č.l. 998-1002 spisu, záverečnej správy o geologickom prieskume z č.l. 1003-1021 spisu, sprievodnej správy z č.l. 1022-1027 spisu, zápisu z kontroly k stavebnej pripravenosti pre montáž Oblúkovej haly Hupro z č.l. 1028-1030 spisu, zápisu o prevzatí a odovzdaní diela z č.l. 1031-1032 spisu, obsahu elektronických komunikácií a pripojených zoznamov kontaktov z č.l. 1033-1036 spisu, obsahu elektronickej komunikácie z č.l. 1039 spisu a pripojeného podania z č.l. 1040 spisu, obsahu elektronickej komunikácie z č.l. 1041 spisu a

pripojeného súpisu vád a nedorobkov z č.l. 1042 spisu, obsahu elektronickej komunikácie z č.l. 1043 a pripojeného podania z č.l. 1044 spisu, cenovej ponuky - prvá etapa z č.l. 1045-1046 spisu, certifikátov zhody z č.l. 1047-1053 spisu, európskeho technického osvedčenia z č.l. 1054 spisu, obsahu elektronickej komunikácie z č.l. 1055 spisu, stavebného povolenia z č.l. 1059-1060 spisu, dodacieho listu z č.l. 1063 spisu, informatívneho výpisu spoločnosti HUPRO spol. s r.o. z č.l. 1064-1068 spisu, podania z č.l. 1070 spisu, podania z č.l. 1072 spisu, výpisu klimatických údajov z č.l. 1074 spisu a jeho príloh z č.l. 1074a - 1075 spisu, výpisu teplôt vzduchu z č.l. 1077 a pripojeného tabuľkového prehľadu z č.l. 1078 spisu, výpisu klimatických údajov a pripojených tabuľkových prehľadov z č.l. 1080-1083 spisu, podania z č.l. 1084 spisu a jeho prílohy z č.l. 1085 spisu, informatívnych výpisov z obchodného registra z č.l. 1090-1091 spisu, z č.l. 1092 -1095 spisu, z č.l. 1096-1097 spisu, z č.l. 1098-1100 spisu, z č.l. 1101-1102 spisu, z č.l. 1105-1107 spisu, výpisu z obchodného registra z č.l. 1109-1110 spisu a historického prehľadu údajov z obchodného registra z č.l. 1111-1122 spisu, potvrdenia o vykonaní zápisu z č.l. 1123-1124 spisu, potvrdenia o vykonaní zápisu z č.l. 1125-1126 spisu, potvrdenia zápisu z č.l. 1127-1128 spisu, potvrdení o vykonaní zápisu z č.l. 1129, z č.l. 113-1131 a z č.l. 1132-1133 spisu, cenová ponuka z č.l. 1136 a 1137 spisu, podanie spoločnosti ARDEX A.I.D. s.r.o. z č.l. 1138 a jeho prílohu z č.l. 1139 spisu, návrh etapizácie prác z č.l. 1140-142 spisu, referenčnú listinu chladiacich zariadení z č.l. 1143 spisu, propagačné materiály spoločnosti Hupro spol. s.r.o. z č.l. 1144 -1146 spisu, plnú moc z č.l. 1152 spisu, objednávku č. 2010/2108/2010 z č.l. 1153 spisu, objednávky z č.l. 1158-1160 spisu, stavebný denník č. 1 spoločnosti Strateg Building s.r.o. z č.l. 1169-1178 spisu, odovzdávací a preberací protokol z č.l. 1179-1182 spisu, podania z č.l. 1183 spisu, odovzdávací a preberací protokol z č.l. 1189-1190 spisu, zoznam atestov a certifikátov zabudovaných materiálov a protokolov o vykonaných skúškach z č.l. 1191-1992 spisu, statického výpočtu dokumentácie Projekt stavby - zmena stavby z č.l. 1193-1195 spisu, detaily kotvení z č.l. 1264-1264b spisu, grafický prierez Tréningovej hokejovej haly Nitra - Škultétyho ulica z č.l. 1284-1285 spisu, profil spoločnosti z č.l. 1286 spisu, certifikát vnútro podnikovej kontroly z č.l. 1287 spisu, vyhlásenie zhody z č.l. 1288 spisu, certifikáty z č.l. 1289-1290 spisu, technické informácie z č.l. 1291-1297 spisu vrátane nákresov z č.l. 1298 spisu, typové rozmery a konštrukčné riešenia z č.l. 1299 spisu, grafický prierez z č.l. 1300-1301 spisu, príklad zakladania haly na základovú dosku s rozšírením z č.l. 1302 spisu, príklad zakladania haly na základový pás z č.l. 1303 spisu, príklad zakladania haly na prefabrikované panely z č.l. 1304 spisu, detail kotvenia do základov z č.l. 1306 spisu, technologický postup montáže hál Hupro z č.l. 1309-1310 spisu, grafické znázornenie prípravy podkladu pre parapetné plechy, osadenie kotevných prvkov a skladbu plechov z č.l. 1311 spisu, parametre samonosných montovaných hál a rozpis skladania oblúkov haly z 1312 spisu, detail kotvenia do základov z č.l. 1313 spisu, detail 1a /založenie/ z č.l. 1314 spisu, technické osvedčenie TO-06/0045 vrátane jeho príloh z č.l. 1316-1324 spisu, splnomocnenie z č.l. 1327 spisu, sprievodný list z č.l. 1342 spisu, stranu 1 a stranu 9 technického osvedčenia TO-06/0045 z č.l. 1343 a 1344 spisu, technické osvedčenie TO-06/0045-Z1/09 Zmena 1/09 z č.l. 1345-1346 spisu, technické osvedčenie č. TO-06/0045-Z2/11 Zmena 2/11 z č.l. 1347-1348 spisu a z č.l. 1366-1368 (strany 2-4), stranu druhú technického osvedčenia TO-06-0045-Z1/09 Zmena 1/09 z č.l. 1365 spisu, strany 2 až 18 technického osvedčenia TO-06-0045 z č.l. 1349-1364 spisu, statický výpočet a výpočet požiarnej odolnosti oceľových samonosných hál Hupro z č.l. 1369-1381 spisu, technologický postup montáže hál Hupro z č.l. 1383-1384 spisu, grafické znázornenia prípravy podkladu pre parapetné plechy, osadenie kotevných prvkov a skladby plechov z č.l. 1385 spisu, parametre samonosných montovaných hál a rozpis skladania oblúkov haly z č.l. 1386 spisu, detail kotvenia do základov z č.l. 1387 spisu, detail 1a /založenie/ z č.l. 1388 spisu, príručku kvality z č.l. 1389-1422 spisu., správu Sociálnej poisťovne pobočka Žilina z č.l. 1423 spisu a k nej pripojený výpis k osobe Ing. F. A. z č.l. 1424 spisu, odpisy RT z č.l. 1438 až 1441 spisu, výpis z ÚEP MV SR z č.l. 1442-1447 spisu, výpis z ÚEP MV SR z č.l. 1448-1449 spisu, výpis z ÚEP MV SR z č.l. 1450-1453 spisu, výpis z ÚEP MV SR z č.l. 1454-1457 spisu, správy obce Rosina z č.l. 1458-1459 spisu, správy mesta Žilina z č.l. 1460 spisu a k nej pripojeného prehľadu priestupkov z č.l. 1461 spisu a z č.l. 1462 spisu a k nej pripojeného prehľadu priestupkov z č.l. 1463 spisu, správy Mestskej polície mesta Lipany z č.l. 1464 a 1465 spisu, správu obce Kapušany z č.l. 1466 spisu a správu spoločnosti Izolex Bau s.r.o. z č.l. 1467, listiny predložené Ing. B. P. na hlavnom pojednávaní dňa 21.1.2016 - z č.l. 1628-1648 spisu, listiny predložené svedkom Ing. P. dňa 3.10.2016 z č.l. 1734-1747 spisu, usmernenie MVARR SR z č.l. 1811 spisu, predložené dňa 9.3.2017 Ing. A., listiny predložené dňa 17.7.2017 svedkom Ing. U. - všetko z č.l. 1851-1862 spisu, zo zväzku III. spisu stavebný denník č. 1 z č.l. 948-973 spisu, stavebný denník č. 2 z č.l. 974-984 spisu, odpoveď na lustráciu v databáze súdov z č.l. 2078 spisu (obž. X. A. odpoveď na lustráciu v GP z č.l. 2078-2081 spisu (obž. X. A.), odpoveď na lustráciu v registri priestupkov z č.l. 2082 spisu (obž. X. A.), odpis z RT z č.l. 2083 spisu (obž. X. A.), odpoveď na lustráciu v databáze súdov z č.l. 2084 spisu (obž. D.. F. O.), odpoveď na lustráciu v GP z č.l. 2085-2086 spisu (obž. Ing. F. O.), odpoveď

na lustráciu v registri priestupkov z č.l. 2087 spisu (obž. Ing. F. O.), odpis z RT z č.l. 2088 spisu (obž. Ing. F. O.), odpoveď na lustráciu v databáze súdov z č.l. 2089 spisu (obž. Ing. B. P.), odpoveď na lustráciu v GP z č.l. 2090-2091 spisu (obž. Ing. B. P.), odpoveď na lustráciu v registri priestupkov z č.l. 2092 spisu (obž. Ing. B. P.), odpis z RT z č.l. 2093 spisu (obž. Ing. B. P.), odpoveď na lustráciu v databáze súdov z č.l. 2094 spisu (obž. F. A.), odpoveď na lustráciu v GP z č.l. 2095-2096 spisu (obž. F. A.), odpoveď na lustráciu v registri priestupkov z č.l. 2097 spisu (obž. F. A.), odpis z RT z č.l. 2098 spisu (obž. F. A.), informatívny výpis zo živnostenského registra spoločnosti PIENSTAV, a.s. v konkurze z č.l. 2099-2103 spisu, informatívny výpis zo živnostenského registra spoločnosti ARDEX A.I.D., s.r.o. z č.l. 2104-2105 spisu, informatívny výpis zo živnostenského registra spoločnosti STRAMON s.r.o. (obchodné meno do 16.12.2012 STRATEG Building, s.r.o.) z č.l. 2106-2107 spisu, informatívny výpis zo živnostenského registra spoločnosti EKOBYT Slovakia, s.r.o. v konkurze z č.l. 2108-2109 spisu, informatívny výpis zo živnostenského registra spoločnosti Agrostav SK s.r.o. v likvidácii z č.l. 2110-2112 spisu, informatívny výpis zo živnostenského registra spoločnosti Vetebra, s.r.o. (do 13.1.2015 obchodné meno Hupro spol. s.r.o.) z č.l. 2113-2114 spisu.

Zároveň boli oboznámené projektové dokumentácie pripojené k spisu a označené ako „SO 201-Statika OK Hupro Skutkové vyhotovenie“, a to projekt stavby - zmena stavby, technickú správu obsahujúcu v bode 1.1 - základné údaje o stavbe, v bode 1.2 - popis nosných konštrukcií a statické schémy, v bode 1.3 - použité materiály, spoje a ochrana OK, v bode 1.4 - údaje o zaťažení, v bode 1.5 - záver, ďalej stať č. 2 - zaťaženie nosných konštrukcií obsahujúce v bode 2.1 - stále zaťaženie a v bode 2.1.1 - strecha haly, t.j. strany 3 až 5 danej dokumentácie, stať č. 3 zo strany 6 danej dokumentácie - „štitové stĺpiky“ a strany 7 až 47 danej dokumentácie, pripojený výkres č. „S.1“, pripojený výkres č. „S.2“. Dokumentácie pripojenej k spisu - Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala, zmena stavby pred dokončením zo septembra 2010: časť A sprievodná správa, časť B súhrnná technická správa, výkres č. C - koordinačná situácia a výkres č. D - zastavovacia situácia, dokumentácia pod názvom Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala, zmena stavby pred dokončením „SO 201 - statika“ vypracovanej Ing. P. U. zo septembra 2010, Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala, zmena stavby pred dokončením „SO 201 - statika OK Hupro“, Sada: 1, z 15.9.2010, vypracovanej Ing. F. A., Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala, zmena stavby pred dokončením „SO 201 - ULP - Hala Diel: ASR“, Sada 1, vypracovanej Ing. P. A., Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala, zmena stavby pred dokončením „SO201 - ULP - Hala Diel: ASR“, vypracovanej Ing. P. A..

So súhlasom procesných strán bola prečítaná aj výpoveď svedka RNDr. V. P., vtedajšieho primátora mesta Stará Ľubovňa, ktorý sa vyjadroval k získaniu dotácie na dostavbu zimného štadióna, podpisovaniu zmlúv dodávateľmi, stavebnému povoleniu z roku 1988, ktoré malo v tom čase ešte platiť ako aj zriadenia odbornej komisie na výber víťaza spracovateľa projektovej dokumentácie. Z prečítanej výpovede svedka F. V. vyplýva len to, že mal na starosti obchodné záležitosti firmy Hupro a pokiaľ sa jednalo o technické záležitosti, kontrolu realizovaných prác a kotvenia, dĺžke kotiev, dodávania materiálu na montáž haly, prípravu základov k hale a podobne, k tomu sa vyjadriť nevedel.

Na základe takto rozsiahlo vykonaného dokazovania potom prvostupňový súd svoje rozhodnutie o tom, že skutky nie sú trestným činom, odôvodnil vo vzťahu k obž. X. A. predovšetkým tým, že obžaloba z pohľadu súdu podstatne opomína komplexný reálny zmluvný stav a zodpovednostný stav založený vyššie uvedeným komplexom zmlúv a v tomto smere v rozhodnom čase i prevenčnú povinnosť iného subjektu ako samotného X. A.. Totiž pre riadne ustálenie povinností menovaného obžalovaného v danom prípade, nemožno sa bez náležitého vyhodnotenia iných súvislostí obmedzovať iba na znenie príslušnej poddodávateľskej zmluvy Agrostavu SK s PIENSTAVom, ale jej obsah (a tomu v rozhodnom čase zodpovedajúce povinnosti menovaného obžalovaného) v otázkach výslovne zmluvne neupravených treba posudzovať i podľa príslušnej úpravy danej všeobecne záväznými právnymi predpismi a podľa nich vyhodnocovať či vôbec to-ktoré ustanovenie zmluvy (a z neho možno na prvý pohľad dané povinnosti) je v súlade s príslušnou všeobecne záväznou právnou úpravou, resp. či sa od nej síce odchyľuje (čo v mnohom v rámci obchodnoprávných vzťahov je možné), ale spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti a takým, že toto odchylenie vyslovene neobchádza zákon či neporušuje právne princípy, na ktorých zachovaní i pri zmluvnej voľnosti treba stále trvať. Okresný súd po analýze jednotlivých článkov zmlúv o dielo uzatvorených postupne medzi mestom Stará Ľubovňa ako objednávateľom a zhotoviteľom Pienstav a.s. a následne medzi Pienstavom a.s. ako objednávateľom a zhotoviteľom Agrostav SK s.r.o. zastúpeného obž. X. A. dospel k záveru, že obžalovaný nebol nijako povinný v čase preukázateľne pozastavených stavebných prác na diele zaisťovať bezpečnosť staveniska (i keď obžaloba ani nijako

konkrétne neuvádza, ako túto nezaistil), kontrolovať stavbu v zimných mesiacoch a odvracať prípadne hroziace nebezpečenstvo z nadmernej snehovej pokrývky na streche haly jej odpratáním. V danej dobe znášalo nebezpečenstvo škody na stavbe a bolo povinné plniť vo vzťahu k tomu všetky príslušné preventívne povinnosti (§ 415 a nasl. Občianskeho zákonníka), v zmysle uvedeného, ako vlastník zhotovovanej veci (hoci len rozostavanej stavby), samotné F.. Prvostupňový súd poukázal aj na to, že ani z podanej obžaloby nevyplýva, ani vykonaným dokazovaním nebolo nijako preukázané, že by obžalovaný X. A. v rozhodnej dobe nesplnil nejakú z povinností uložených vo vzťahu k stavenisku a jeho bezpečnosti ustanovením § 43i ods. 3 písm. a/ až h/ zákona č. 50/1976 Zb., resp. ustanovením § 13 ods. 1 až 6 vyhlášky č. 532/2002 Z.z., prípadne ustanovením § 7 nariadenia vlády č. 396/2006 Z.z., čím by, ako sa uvádza v obžalobe, nezaistil bezpečnosť staveniska.

Súd prvého stupňa zároveň podrobne rozoberá výpoveď znalca prof. K., resp. posudok a vyjadrenia Technickej univerzity (ďalej tiež iba „TU“) Košice, ako aj výpoveď a posudok znalca Ing. J., a to konkrétne v tom smere, že v zmysle príslušných posudkov a výpovedí uvedených znalcov príčinou havárie oceľovej konštrukcie bolo zlyhanie kotvenia haly z dôvodov, ako ich podrobne popísali, osobitne s ohľadom na nedostatočnú kotevnú dĺžku spôsobenú v dôsledku nadbetonávky základových pásov. V tomto smere z pohľadu okresného súdu nič na uvedenom nemení ani obsah znaleckého posudku a jeho dodatku podaných znalcom Ing. A., podľa ktorého, na rozdiel od TU Košice, kde najprv zlyhalo kotvenie až tak došlo k strate stability haly, poukazuje primárne na stratu stability oceľovej konštrukcie a len urýchlenie jej pádu následným zlyhaním kotvenia. Osobitne prof. K. na hlavnom pojednávaní, tak ako je uvedené i v posudku 14/2014 podanom TU Košice, poukázal na to, že i pokiaľ výška oblúka samotnej oceľovej konštrukcie bola nižšia ako pôvodne v projektovej dokumentácii uvedená, aj tak pri modelovaných zaťaženiach snehom (výpočty robili pri oboch oblúkoch) nepresiahli napätia v oblúku maximálnu možnú hodnotu 320 MPa, teda reálne hala na zistenú záťaž snehom vyhovovala (tu z pohľadu súdu napriek zisteniam ostatných znalcov a v zásade totožným zisteniam o množstve snehu sa iba Ing. A. značne odchyľuje v záveroch tvrdeniami o hodnote prevýšenia zaťaženia haly snehom). Výslovne prof. K. uviedol, že výpočty robili i pri zníženom oblúku, kde nie je radikálny skok a zistené závery platia pre oba prípady veľkosti oblúka haly. Tiež prof. K. popisoval spôsob merania snehu a určenia jeho hmotnosti s tým, že súčasne uviedol, že to nie je stanovené žiadnou normou, ale skúsenosťami pri veľkých stavbách, kde v tejto súvislosti nemožno opomenúť ani jeho vyjadrenie v tom smere, že ak navrhuje TU veľké rozponové konštrukcie, tak v posudkoch či výpočtoch odporúčajú sledovať stav a v určitých prípadoch pristúpiť aj k odpratávaniu snehu - tu potom vyvstáva otázka, prečo toto v danom prípade neriešila vypracovaná samotná projektová dokumentácia, osobitne v časti statiky haly Hupro, ako jej neoddeliteľnej súčasť, kde celkovú projektovú dokumentáciu ako takú zabezpečovala na základe zmluvy s poškodeným spoločnosť ARDEX A.I.D. s.r.o., a hlavný projektant, teda osoba, ktorá podľa súdu nemala iba nekriticky prebrať jednotlivé časti, ale náležite odkonzultovať s projektantmi jednotlivých jej častí i všetky podrobnosti. Navyše, v súvislosti s touto časťou projektovej dokumentácie treba poukázať na to, že Ing. A., ktorý vypracovával časť projektovej dokumentácie týkajúcej sa statiky OK HUPRO, z pohľadu súdu nepoužil vo vzťahu k zaťaženiu snehom správnu normu, pretože použitá STN 730035 bola v danej dobe neplatná a pokiaľ by sa neobmedzil len na ním uvádzané tvrdenie Ing. O., že na stavbu je vydané stavebné povolenie, ale si aj overil, kedy bolo vydané, pre akú stavbu a na základe akej projektovej dokumentácie, tak by musel použiť v rozhodnom čase už platnú príslušnú STN EN (nič na tom nemení ani obsah Ing. A. predloženého usmernenia MVR SR - č.l. 1811 spisu, pretože Ing. A. už z odborného hľadiska muselo byť podľa súdu aspoň divné to, že je vydané stavebné povolenie, ale on až v danom čase má riešiť statiku oceľovej konštrukcie, teda mal sa pýtať, mal si to overiť, mal navrhovať konštrukciu podľa platnej normy, atď.). K uvedenému usmerneniu krajský súd ešte dodáva, že podľa jeho znenia projektová dokumentácia stavby (projektu stavby) vypracovaná podľa noriem STN, môže byť dokončená a predložená na stavebný úrad najneskôr do 31. marca 2010, po tomto termíne je potrebné predložiť projektovú dokumentáciu vypracovanú podľa noriem STN EN. Statik Ing. A. si musel byť vedomý, že projektuje dostavbu zimného štadióna- tréningovú halu, zmena stavby pred dokončením, a teda aj ním spracovaný statický posudok v prípade, ak by investor postupoval v zmysle platného stavebného zákona, by musel byť predložený stavebnému úradu na povolenie zmeny stavby pred dokončením, kde by použitie neplatnej STN normy muselo byť zistené a následne nariadená oprava statických výpočtov haly už podľa platnej STN EN normy. Avšak konkrétne dôvody zlyhania kotvenia, ako popísali prof. K. a D. J., v zásade i Ing. A., spočívali v iných pracovne-realizačných nedostatkoch a nepochybne v reálnych pochybeniach iných konkrétnych osôb, pričom prof. K. súčasne uviedol vo vzťahu k tomu, či išlo o nadmernú vrstvu snehu podľa normy STN EN („eurokódu“), že snehová vrstva mohla byť ešte oveľa väčšia. V tejto súvislosti, i keď nepochybne podľa všetkého si dal Ing. A. zrejme

najviac záležať na príprave podkladov a samotnom spracovaní ním podaného posudku, nie je možné sa stotožniť s tým, že by tvrdenia TU, resp. samotného prof. K. o tom, že zistenú záťaž snehu oceľová konštrukcia ako taká mohla zniesť, boli v smere vyvrátené, osobitne ak prof. K., ako aj samotný Ing. A. či Ing. Roth poukázali na nevhodnú realizáciu nadbetónávky, jej hrúbku a v zásade nesprávny postup pred jej realizáciou spočívajúci v opomenutí vyjadrenia statika a z toho dôvodu nedostatočné kotvenie, čo však z pohľadu súdu X. A., vzhľadom na spôsob zadania úlohy zhotoviteľovi základových pásov na mimoriadnom kontrolnom dni 13.10.2011, a to za prítomnosti hlavného projektanta Ing. arch. O., vo vzťahu k nadbetónávke základových pásov a v dôsledku toho nedostatočného kotvenia a s tým spojeného nebezpečenstva zrútenia haly pri snehovej záťaži, ktorú by inak ako vyplýva z vyššie uvedeného hala bola zniesla, nemal ani ako predpokladať. Všetky vyššie uvedené skutočnosti tak z pohľadu súdu prvého stupňa, čo sa týka X. A., vylučujú v danom prípade jeho trestnú zodpovednosť, a preto bol spod obžaloby oslobodený, pretože skutok kladený mu podanou obžalobou za vinu, nie je trestným činom.

Okresný súd vo vzťahu k obžalovanému Ing. F. O. dospel na k záveru, že voči nemu je podaná obžaloba taktiež nedôvodná. Za vinu mu bolo kladené, že vykonával funkciu stavbyvedúceho v rozpore s ustanovením § 46a zákona č. 50/1976 Zb., na skutkovom základe uvedenom v obžalobe.

Stavbyvedúci organizuje, riadi a koordinuje stavebné práce a iné činnosti na stavenisku a na stavbe a vedie o nich evidenciu v stavebnom denníku (§ 46a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb.). Konkrétne oprávnenia stavbyvedúceho sú uvedené v § 46a ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb.

V zmysle poddodávateľskej zmluvy medzi Agrostav SK a STRATEG Building bol obž. Ing. O. určený ako osoba zastupujúca spoločnosť STRATEG Building vo veciach technických - „stavbyvedúci“. Nijako nebolo však preukázané, že by menovaný obžalovaný v rozhodnom čase bol zamestnancom STRATEG Building, alebo že by bola v tomto smere uzavretá nejaká iná dohoda medzi ním a menovanou spoločnosťou vo vzťahu k výkonu funkcie stavbyvedúceho na dotknutej stavbe. Obž. Ing. O. oprávnenie pre výkon činnosti stavbyvedúceho získal až 9.9.2011, teda pred realizáciou nadbetónávky, avšak v čase uzatvárania vyššie uvedenej zmluvy ním nedisponoval. Nepochybniteľným napriek všetkému je ale fakt, že v skutočnosti, i keď v rozhodnom období nebol zamestnancom STRATEG Building, ani v tomto smere nebol preukázaný iný vzťah medzi ním a touto spoločnosťou, preukázateľne vykonával na dotknutej stavbe činnosti v prospech a v mene uvedenej spoločnosti. Či však išlo skutočne o reálny výkon funkcie stavbyvedúceho, s príslušnými povinnosťami, alebo len o činnosti, ako ich popisoval menovaný obžalovaný pri výsluchu, s ohľadom na to, že preukázateľne nedisponoval oprávnením na výkon funkcie stavbyvedúceho v začiatku stavby a počas podstatnej doby jej realizácie, je stále otáznosť. Dňa 13.10.2011 došlo k mimoriadnemu kontrolnému dňu, kde boli prítomní P. F. Ing. O., P. A. Ing. O. a M. Q.. Podľa záznamu z neho vtedy investor (teda s ohľadom na všetky skutočnosti zrejme prítomný p. Q. ako zamestnanec Mesta) prítomných informoval, že 11.10.2011 boli na stavbe zástupcovia HUPRO (nie je uvedené kto konkrétne, ani nie je osobitný záznam z 11.10.2011), kde okrem iného zástupca investora predniesol prítomným, podľa záznamu, požiadavku na „úpravu základu do 5 % spádu podľa výkresovej dokumentácie - statika Hupro“, pričom súčasne túto úpravu bolo vzhľadom na bod 2. záznamu z 13.10.2011 nepochybné na danom kontrolnom dni uložené zhotoviteľovi základových pásov (v mene ktorého na stavbe vystupoval Ing. O.) vykonať nadbetónovaním. Napriek prítomnosti hlavného projektanta, Ing. arch. O., v tejto súvislosti neodznala podľa uvedeného záznamu, a tiež to nebolo preukázané ani výpoveďami na hlavnom pojednávaní, žiadna požiadavka, žiaden pokyn na konkrétny spôsob prevedenia nadbetónovania, a už vôbec nie upozornenie, že nadbetónovaná vrstva má plniť nosnú funkciu pre kotvenie oceľovej haly a vyžaduje náležité oceľové prepojenie so samotnou železobetónovou konštrukciou základových pásov. Dokonca podľa bodu 2. príslušného záznamu malo ísť o „naviac práce“. Rovnako tak nie je preukázané, že by Ing. arch. O., ako príslušný zástupca ARDEX A.I.D., ktorá podľa zmluvy s poškodeným mala vykonávať i autorský dozor, bol ohliadnuť základové pásy, vyhodnotil možné následky prostej nadbetónávky a čo i len uvažoval o oslovení príslušného statika za účelom vyjadrenia ku konkrétnemu spôsobu jej vykonania s ohľadom na možné následky pre samotné kotvenie. Okrem toho podľa záznamu z 13.10.2011 absolútne nijako nevyplýva (viď osobitne samotné znenie bodu 2. uvedeného záznamu), že by, vychádzajúc zo znenia obžaloby, bol Ing. O. podľa nejakého výslovného pokynu povinný zrejme najprv (bližšie nedefinovaným spôsobom) odstrániť výškové nerovnosti na základových konštrukciách s toleranciou 1 cm na dĺžke 5 m a v zmysle znenia obžaloby zrejme následne, zhotoviť nadbetónávku na hornej hrane základovej steny v sklone 5 % - v zmysle bodu 2. uvedeného záznamu totiž „úprava základu do 5 % spádu podľa výkresovej dokumentácie - statika Hupro zabezpečí zhotoviteľ nadbetónovaním ako naviac práce...“.

Z pohľadu súdu prvého stupňa Ing. O. nielen v zmysle vyššie uvedených pokynov, ale ani v zmysle príslušných častí projektovej dokumentácie nemohol dôvodne predpokladať potrebu prepojenia takej nadbetónovky železným armovaním so základovým pásom, pretože takéto riešenie nebolo obsiahnuté ani v časti projektovej dokumentácie SO 201 - Statika, vypracovanej Ing. U., ani v časti projektovej dokumentácie statika Hupro, nakoľko nikde v príslušných výkresoch nie je zaznačené žiadne prepojenie železobetónových základov so zošíkmenou plochou nad nimi, nikde nie je zakreslená nie že náležitá, ale žiadna výstuž a prepojenie medzi nimi, nikde nie je určená maximálna výška nadbetónovky v projektovej dokumentácii. Rovnako tak nie sú samotné základové pásy a zošíkmená plocha nad nimi vykresľované v žiadnej časti projektovej dokumentácie ani ako homogénny celok, a to ani na výkresoch obsiahnutých v dokumentácii SO 201 - ULP - Hala diel: ASR a dokumentácii SO 201 - statika OK HUPRO - skutkové vyhotovenie, vydaných M. Q. v tomto konaní dňa 12.2.2013. Navyše je vôbec otázne, v akom stave bola projektová dokumentácia na samotnom stavenisku. Je zrejme, že bola tam nepochybne dokumentácia bez overenia stavebným úradom. Svedok F. udával, že požiadavkou zo strany HUPRO bolo „vyrovnať“ povrch základov, lebo je lepšie, ak sa hala kladie na „úplnú rovinu“ a že malo ísť o spád 5 % , čo potvrdzovali aj ďalšie vypočítané osoby. Obž. Ing. O. vo výpovedi uviedol, že pred požiadavkou na 5 % spád boli základové steny zrealizované podľa výkresov statiky základových stien, kde ich horná časť bola upravená vodorovne. Toto jeho tvrdenie je podporené obsahom dokumentácií SO 201 - ULP - Hala diel: ASR, SO 201 - Statika, ale aj dokumentácie, ktorú okresný súd detailne popisuje. Obž. Ing. O. teda na podklade príslušnej dokumentácie nemohol predpokladať potrebu náležitého previazania nadbetónovky a základových pásov stavebnou výstužou, aby aj samotná nadbetónovka plnila nosnú funkciu, ani mu taký pokyn preukázateľne nebol daný dňa 13.10.2011 na kontrolnom dni prítomným hlavným projektantom Ing. arch. O., rovnako nebolo nijak preukázané, že by mu niekto, vzhľadom na potrebu kotvenia do železobetónového pásu, zadal konkrétne pokyny na maximálnu hrúbku nadbetónovky a takýto údaj neobsahuje ani žiadna časť projektovej dokumentácie. V tejto časti prvostupňový súd zároveň poukazuje aj na znalecký posudok TU v Košiciach č. 14/2014, kde sa konštatuje, že „realizovaná dobetónovka neplní nosnú funkciu, len vytvára zarovnanie a spád“, ako aj, že nebola zrealizovaná správne. Tu však treba vychádzať zo všetkých okolností, a to práve s ohľadom na tú skutočnosť, že nebola zrealizovaná správne práve preto, že pri nariadení jej vykonania nebolo riadne stanovené, akým spôsobom to má byť zrealizované a tým v jej dôsledku došlo k zníženiu dĺžky kotvenia. Prof. K. k nadbetónovke tiež uviedol, že ak by aj bolo prepojenie nadbetónovky pri rovnakej hrúbke, tak by aj tak došlo k pádu konštrukcie, pretože ani tak to nie je vystužený betón, ale dodatočný, pričom veľká dobetónovka a nevyarmovaná, aj keby bola dobre prepojená, tak to už nie je železobetón ale v určitej časti len prostý betón, pretože dĺžka šikmej (pozn. t.j. hornej) kotvy by nebola dostatočná. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že na kolaps a únosnosť mala zásadný vplyv hrúbka nadbetónovky, pričom z jeho vyjadrenia ďalej vyplýva, že nepostačoval by iba prechodový mostík, ale potrebné by bolo ju previazať (so železobetónovou konštrukciou) oceľovými tŕňmi. Za situácie, kedy nepadlo upozornenie a pokyn na potrebu armovania nadbetónovky so železobetónovým základom a zhotovenie prechodového mostíka, tak potom nemožno Ing. O. dávať za vinu, že by sám niečo zanedbal, teda že by práve on bol spôsobil nedodržanie základných požiadaviek na mechanickú odolnosť a stabilitu stavby, nehovoriac už o tom, že by v dôsledku práve jeho konania bola realizovaná nadbetónovka spôsobom odporujúcim v zmysle obžaloby nejakej údajne známej skutočnosti, že mala tvoriť údajne jednotný celok so základovým pásom (v tejto súvislosti príslušní svedkovia, osobitne osoby zúčastnené na mimoriadnom kontrolnom dni 13.10.2011, vypovedali vždy o tom, že nadbetónovka mala v zásade vytvoriť podmienky na odtok dažďovej vody). Z uvedených dôvodov preto prvostupňový súd obžalovaného Ing. O. spod podanej obžaloby oslobodil v zmysle § 285 písm. b/ Tr. poriadku.

Ohľadne oslobodzujúceho výroku týkajúceho sa obžalovaných Ing. B. P. a F. A. súd prvého stupňa cituje príslušné ustanovenia zákona č. 50/1976 Zb., zákona č. 90/1998 Z.z., vyhlášky č. 532/2002 Z.z., zákona č. 264/1999 Z.z. (v znení platnom a účinnom od 1.1.2010 do 30.6.2013). S poukazom na takto citované ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov, v prvom rade okresný súd poukázal na nedostatky projektovej dokumentácie, tu konkrétne jej časti SO 201 - Statika OK Hupro, a to čo do jej úplnosti, vzhľadom na absenciu konkrétneho určenia skladby, tvaru a veľkosti jednotlivých dielcov. Nemožno sa stotožniť s bodom 1.5 technickej správy danej časti projektovej dokumentácie „za konečné výrobné rozmery jednotlivých dielcov zodpovedá dodávateľ“. Ten môže za ne zodpovedať v smere ich súladu s projektovou dokumentáciou, avšak za podmienky, že samotná dokumentácia ich uvádza a určuje, v konečnom dôsledku za účelom dosiahnutia v danom prípade veľkosti a výšky oblúka haly tak, ako bol určený na výkrese S.2 uvedenej dokumentácie, resp. výkresoch E.5, E.6, E.7 časti projektovej dokumentácie (ďalej tiež iba „PD“) SO 201 - ULP Hala Diel: ASR. V trestnom

konaní prítom nebolo nijako preukázané, že by v dôsledku konania menovaných obžalovaných jednotlivé segmenty oceľovej konštrukcie haly, vrátane v PD navrhnutého kotvenia, použité na konštrukciu haly akokoľvek nezodpovedali, osobitne rozmermi a možnej kombinácii ich skladby, podmienkam príslušného technického osvedčenia a príslušných certifikátov, ktoré vo vzťahu k oceľovej konštrukcii, ako stavebnému výrobku, spoločnosť HUPRO mala vydané. Technické osvedčenie bolo v tomto konaní predložené príslušnou osobou, a to Technickým a skúšobným ústavom stavebným, n.o., pričom toto bolo v zmysle zmeny 2/11 (č.l. 1347) platné do 30.6.2012 - teda i v čase realizácie oceľovej konštrukcie v danom prípade. Išlo síce o tzv. halu atypickú, nakoľko jej spodné časti neboli uložené v jednej rovine, ale na základovom páse Z2 boli vyššie, avšak pre takýto prípad samotné predložené technické osvedčenie stanovovalo povinnosť statického výpočtu, ktorý vykonal Ing. A. v rámci časti PD SO201-Statika OK Hupro. Svedok Ing. F. A. prítom vo výpovedi uviedol, že skladbu oblúka určil on, pričom po súčte dielov táto mala 40,6 m, teda rozdiel oproti podkladom poskytnutým mu od Ing. arch. O. (kde oblúk mal dĺžku 41,2 m) bol 1,5 %, čo static, svedok Ing. A., nepovažoval za podstatné pri riešení statiky. Rovnako poukázal na to, že skladbu oblúka určil z 13 dlhých dielov, jedného polovičného, jedného krátkeho a jedného stredného, ako aj, že práve takto ním určenú skladbu plechov, hrúbku a tetivu oznámil spoločnosti HUPRO. Nebolo ani preukázané, že by jednotlivé oblúky haly neboli zložené z príslušného počtu takto určených oceľových dielov. Treba poukázať na to, že zmena oblúka haly vyvolaná určením jeho skladby Ing. A. bola nepochybne každému zúčastnenému zrejme z Ing. A. v decembri 2011 vyhotovenej dokumentácie SO201 - Statika OK Hupro Skutkové vyhotovenie, kde na výkrese S.1 je výška oblúka haly v najvyššom bode 9600 mm (6000 + 3600). Aj prof. Tomko výslovne uviedol, že výpočty TU Košice boli robené na jeden i druhý oblúk (teda na oblúk s pôvodne uvádzanou výškou, i na oblúk nižší) a v oboch prípadoch hala vyhovovala. Teda, nemožno sa stotožniť s obsahom obžaloby, že v dôsledku konania menovaných obžalovaných oceľová oblúková konštrukcia haly, vzhľadom na rozmerové disproporcie najmä skladby jednotlivých nosných oblúkových segmentov, nemala projektom predpísaný tvar, čo sa výrazne negatívnym spôsobom prejavilo predovšetkým v nesprávnej realizácii konštrukcie kotvenia na vyššom základovom páse. Osobitnou je otázka „konštrukcie kotvenia“, kde pokiaľ má ísť o tvar kotvy, nebolo v konaní nijako preukázané, že by kotvy nezodpovedali ich detailom v PD, pokiaľ sa tým myslí samotné ich použitie a kotvenie ako také (osadenie, vŕtanie, použitie chemickej kotvy, založenie kotevných šrúb a pod.), tak potom je tu daná zodpovednosť konkrétnych osôb tieto úkony priamo vykonávajúcich, nie menovaných obžalovaných. Rovnako sa nemožno v zmysle vyššie uvedeného stotožniť s obžalobou v tom, že „tým menovaní obžalovaní spôsobili, že osoby realizujúce montáž oblúkovej konštrukcie haly nevykonali jej montáž na základe projektovej dokumentácie, ktorou by bol určený presný tvar oblúka, jeho delenie a hrúbka jednotlivých segmentov, spoje týchto segmentov, ako aj použitie a správna montáž kotvenia haly“ - opäť tu treba zdôrazniť, že projektovú dokumentáciu predsa nevyhotovuje dodávateľ stavebného výrobku, ale príslušný projektant a pokiaľ projektová dokumentácia uvedené náležitosti (presný tvar, delenie, hrúbka, spoje...) neobsahuje, tak to nemožno pričítať na zodpovednosť menovaným obžalovaným. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti teda nijako nemožno prijať záver, a vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že by v dôsledku konania menovaných obžalovaných boli dodané k príslušnej stavbe segmenty, stavebné výrobky, z ktorých bola zhotovená oceľová konštrukcia haly, také, ktoré by nezodpovedali príslušným požiadavkám jednak podľa citovaných ustanovení uvedených predpisov, jednak samotnému technickému osvedčeniu a certifikátom udeleným príslušnou autorizovanou osobou spoločnosti HUPRO, resp. s tým, čo vo vzťahu k použitým výrobkom bolo oznámené menovanej spoločnosti Ing. A.. Nebolo tiež nijako preukázané, že by na základe konania menovaných obžalovaných došlo k použitiu nevhodných stavebných výrobkov, nijako nebolo v konaní preukázané, že by v dôsledku konania obžalovaných neboli jednotlivé segmenty haly spájané správne a v súlade s podmienkami a technologickým postupom podľa príslušného technického osvedčenia a aby samotní menovaní obžalovaní svojím konaním spôsobili nesprávnu montáž kotvenia - kotvenie bolo totiž navrhnuté v PD, pričom ide o typový detail výrobcu, ktorý je v samotnej súčasti PD (SO201 - Statika OK HUPRO) a ako uviedol Ing. A., kotvenie vybral z technického osvedčenia, použiť sa dal iba daný jeden typ v tomto prípade. Z predložených dokladov nič nepreukazuje, že by na príslušnej stavbe bola zabudovaná konštrukcia, ktorá by v skutočnosti nebola vyhotovená podľa technických špecifikácií zhotovenia. Ohľadne obžalobou uvádzaného nevyhotovenia montážnej dokumentácie stavby, nebolo nijako preukázané, že by samotná montáž segmentov oceľovej oblúkovej konštrukcie nezodpovedala príslušnému technologickému postupu danému v predloženom technickom osvedčení (teda, čo sa týka tvaru segmentov a ich spojov). Teda, pokiaľ obžaloba kladie menovaným obžalovaným za vinu nezabezpečenie výrobnéj a montážnej dokumentácie stavby, nič v konaní nepreukazuje, že by napriek tomu boli vyrobené a na stavbu dodané segmenty a ostatný materiál, ktorý by nezodpovedal príslušnému technickému osvedčeniu a certifikátom udeleným spoločnosti Hupro

k celkovému ňou dodávanému stavebnému výrobku ako takému. Čo sa týka obžalobou uvádzanej montážnej dokumentácie, tu treba poukázať na to, že súčasťou predloženého technického osvedčenia je aj technologický postup montáže hál Hupro - teda nie je zrejmé, čo iné okrem neho bolo treba v tomto smere vyhotovovať ako montážnu dokumentáciu.

Ohľadne „nesprávnej realizácie konštrukcie kotvenia“ a k spôsobeniu toho, že osoby realizujúce montáž oblúkovej konštrukcie haly nevykonali jej montáž na základe projektovej dokumentácie, ktorou by bolo určené „aj použitie a správna montáž kotvenia haly“ okresný súd má za to, že samotné realizovanie kotvenia a či bolo vykonané riadne, nie je otázkou viny obžalovaných, ale nepochybne osôb, ktoré to mali reálne na stavbe samej realizovať. Obžalovaní, ako aj svedok L., poukazovali na to, že členovia príslušných montážnych skupín sú školení a preškofovaní v týchto otázkach, kde obžaloba opak v celom konaní nepreukázala. Zároveň neboli zistené údaje osôb, ktoré montáž haly reálne vykonávali, a teda neboli vypočítané, avšak v tejto súvislosti z pohľadu súdu zo strany OČTK v tomto smere neboli vykonané úkony podľa príslušných ustanovení Tr. poriadku za účelom ich riadneho zistenia. Počnúc 13.6.2014 vyšetrovateľ síce žiadal o poskytnutie menného zoznamu týchto osôb, avšak napriek jeho nepredloženiu nevyužil žiadne prostriedky na jeho zabezpečenie iným spôsobom - spoločnosti HUPRO nebola za nepredloženie zoznamu uložená poriadková pokuta, neboli využité príslušné inštitúty v zmysle štvrtej hlavy prvej časti Tr. poriadku - napr. prehliadka iných priestorov a pozemkov, pri ktorej by mohli byť zaistené, ak nie priamo takéto zoznamy, tak faktúry vystavené, keďže malo ísť o živnostníkov, spoločnosti HUPRO, kde by bolo zrejmé, kto fakturoval menovanej spoločnosti za práce v Starej Ľubovni na príslušnej stavbe - takýto úkon z pohľadu prvostupňového súdu bol vhodný i vzhľadom na tú skutočnosť, že nie je vylúčený nejaký blízky vzťah, ako má na mysli napr. ustanovenie § 130 Tr. por., medzi tu menovanými obžalovanými alebo niektorým z nich a reálnymi vykonávateľmi prác, v dôsledku ktorého by obžalovaní konatelia spoločnosti HUPRO tieto osoby zámerne mohli zatajovať, a pod. Rovnako tak takáto povinnosť mohla byť daná priamo F. V. ako tretiemu konateľovi danej spoločnosti, ktorý v tejto veci nebol obvinený, a teda nehrozilo by to, že by týmto prípadne mohol byť porušený zákaz tzv. sebaobviňovania. Navyše Agrostav SK bola povinná podľa bodu 5.5 poslednej vety zmluvy uzavretej s PIENSTAV-om predložiť pred zahájením prác menný zoznam osôb realizujúcich predmet plnenia a v prípade zmeny ho ihneď aktualizovať - napriek tomu nebol zoznam osôb realizujúcich konštrukciu haly vyžiadaný od spoločnosti Agrostav SK, resp. PIENSTAV a.s., ktorá ním teda tiež mala disponovať.

Primárne zistenia Ing. J. o korózii kotevných šrúb, o nedostatočnom vyplnení kotevných otvorov, resp. obalení kotevných šrúb chemickou kotvou, o prevrtaní v niektorých prípadoch základového pásu pri kotvení skrz a pod. nasvedčujú tomu, že práve pri samotnej realizácii kotvenia dochádzalo buď k nedbanlivosti alebo k vedomému ignorovaniu správneho postupu, možno aj k účelovému používaniu menšieho množstva chemickej kotvy (malty Fischer) osobami reálne vykonávajúcimi danú činnosť. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že základové pásy za účelom realizácie samotnej oceľovej haly neprebrel podľa dokazovania nik z menovaných obžalovaných, ale bol to svedok L. (viď výpoveď Ing. O.), ktorý navyše v zmysle správy podanej v konaní dňa 10.4.2013, bol na uvedenej stavbe vedúci (teda nielen logistik, ako to na hlavnom pojednávaní prezentovali tak on, ako aj menovaní obžalovaní). Tento navyše podľa pracovnej zmluvy ako je na č.l. 281 spisu mal vykonávať, okrem iného, práce druhu „kontrola na výstavbe“. Potom vyvstáva viac než dôvodná otázka, či je za samotnú nesprávnu realizáciu konštrukcie kotvenia, resp. za samotnú nesprávnu montáž kotvenia na mieste samom daná trestnoprávna zodpovednosť samotných obžalovaných Ing. P. a M. A.

Vo vzťahu k bezpečnosti a ochrane zdravia pri práci, a to nielen vo vzťahu k obžalovaným Ing. P. a M. A. (s ohľadom na poukaz v obžalobe na § 13 zákona č. 124/2006 Z.z. a tam uvádzanú technickú dokumentáciu stavieb - pozn.: nie jednotlivých stavebných činností ale stavieb ako celku), ale navyše od hore už uvedeného aj vo vzťahu k obžalovanému P. A. (pokiaľ mu obžaloba kladie za vinu nezaistenie bezpečnosti staveniska), ako aj vo vzťahu k Ing. O. (vo vzťahu ku kladeniu mu za vinu spôsobenia nedodržania technických požiadaviek na zhotovovanie betónových konštrukcií a technických postupov a podmienok na použitie chemickeho kotvenia, čoho dôsledkom malo byť nedodržanie základných požiadaviek na mechanickú odolnosť a stabilitu stavby), nebolo v celom trestnom konaní preukázané, a obžalobou ani preukázané, či, koho, kedy, akým spôsobom samotný stavebník, čiže poškodený, poveril koordináciou dokumentácie a bezpečnosti pre dotknuté stavenisko; ako zabezpečil vypracovanie plánu bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci; aké konkrétne opatrenia boli z jeho strany v smere správneho uplatňovania pracovných postupov. V tomto smere treba pre úplnosť dodať ešte k osobe M. Q. vzhľadom na to, že v jeho pracovnej náplni predloženej v konaní, sa opakuje formulácia „vykonáva

technický dozor objednávateľa a koordináciu prác zhotoviteľa počas realizácie“, že uvedené úlohy v danom prípade v zmysle nariadenia 396/2006 Z.z. nepochybne nemal, pričom navyše predložená jeho pracovná náplň mala podľa jej obsahu byť ním samým prevzatá 2.1.2013, teda nie je relevantná vo vzťahu k dobe samotnej realizácie, či nadbetonávky, či kotvenia oceľovej oblúkovej konštrukcie.

Okresný súd, vzhľadom na oslobodenie obžalovaných spod podanej obžaloby, poškodeného v zmysle § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces, keďže v prípade vyhlásenia oslobodzujúceho rozsudku, nie je ani iný postup vo vzťahu k poškodenému možný.

Súčasne je potrebné ešte dodať, že súd prvého stupňa sa v úvode odôvodnenia svojho rozhodnutia detailne a komplexne zaoberá realizáciou stavby „Dostavba zimného štadióna Stará Ľubovňa - tréningová hala, zmena stavby pred dokončením“, so všetkými s tým spojenými primárnymi úkonmi, obchádzaním povinností a opomenutiami samotného stavebníka, teda poškodeného F. Q. K., vo vzťahu k príslušným povinnostiam, čo vytvárala krok po kroku podmienky k tomu, že k danej situácii v konečnom dôsledku došlo, pričom krajský súd osvojujúci si tam uvedené závery, na ne na tomto mieste odkazuje.

S poukázaním na takúto dôkaznú situáciu a jej hodnotenie krajský súd sa stotožnil v tomto štádiu trestného konania a na podklade doposiaľ vykonaných dôkazov so záverom okresného súdu, že výsledky dokazovania jednoznačne nepreukázali trestnoprávnu zodpovednosť konania obžalovaných X. A., D.. F. O., D.. B. P. a F. A. tak, ako im to bolo kladené obžalobou za vinu. Odvolací súd preto považoval rozhodnutie prvostupňového súdu o oslobodení obžalovaných spod obžaloby podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku za zákonné a správne.

Odvolací súd ani po vykonaní všetkých do úvahy prichádzajúcich a možných dôkazov a na základe výsledkov už uskutočneného dokazovania nemôže spoľahlivo /teda bez rozumných a dôvodných pochybností/ uzavrieť, že skutky kladené obžalovaným za vinu, sú trestným činom. Existencia rozporov medzi jednotlivými dôkazmi či skupinami dôkazov nie je neobvyklá, pokiaľ však nie je možné jednoznačne určiť, ktorá z variant skutkového stavu odpovedá skutočnosti, je potrebné pri zachovaní zásady „in dubio pro reo“ zvoliť variantu pre obžalovaného najpriaznivejšiu.

Aj krajský súd je preto toho názoru, že je na mieste aplikovať zásadu „in dubio pro reo“ (v pochybnostiach v prospech). Táto prichádza do úvahy vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúcemu spravodlivému rozhodnutiu.

Zásada prezumpcie neviny vyžaduje, aby to bol štát, kto nesie v trestnom konaní dôkazné bremeno. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Nie je totiž povinnosťou obžalovaného dokazovať svoju nevinu. Vykonané dôkazy musia jednoznačne a s najvyšším stupňom istoty preukazovať, že skutok uvedený v obžalobe sa stal, že predstavuje skutočnú hrozbu pre spoločnosť, je trestným činom a že práve obžalovaný je osobou, ktorá sa žalovaného skutku dopustila. V prípade existencie akýchkoľvek rozumných pochybností je ich potrebné vykladať v prospech obžalovaného a nie naopak. Ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nevytvára zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Aj tento prípad preukazuje, aké dôležité a nevyhnutné je riadne zabezpečenie dôkazov orgánmi prípravného konania v čo najkratšom čase po skutkovej udalosti. Pochybenie v naznačenom smere spravidla znamená nemožnosť náležitého zistenia a preukázania skutkového stavu v rozsahu požadovanom ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=0&FragmentId1=3507546&FragmentId2=3507546&VirtualDate=1.+1.+2001>>, resp. vedie k vzniku a pretrvávaniu pochybnosti o priebehu skutkového deja a tým k povinnosti súdu uplatniť pravidlo "in dubio pro reo". V súvislosti s uvedeným je preto potrebné uviesť, že orgány činné v trestnom konaní nekonali v súlade so zásadou náležitého zistenia skutkového stavu vyjadrenú v § 2 ods. 10 Tr. poriadku, pretože nevykonali a nezabezpečili potrebné a podstatné dôkazy ihneď po skutku a to či už podrobnú fotodokumentáciu zrútenej haly, bezodkladným pribatím do konania či už príslušného znalca alebo znaleckého ústavu, za účelom čo najpresnejšieho, najobjektívnejšieho a najvernejšieho popísania a zdokumentovania miesta zrútenia haly, na podklade ktorého by bolo možné neskôr ustáliť

možné príčiny jej kolapsu, nezabezpečenia identifikácie živnostníkov realizujúcich samotnú montáž oceľovej konštrukcie haly Hupro a podobne.

Aj z vykonaného znaleckého dokazovanie je zrejmé, že znalci ako aj znalecký ústav za príčinu pádu haly uvádzali rozdielne dôvody. Ing. J. za príčinou zrútenia oceľových oblúkových konštrukcií strechy na zimnom štadióne označil zlyhanie kotvenia v hornej časti základu na západnej strane objektu pod nadmernou tiažou snehu. Prof. B. zase uviedol, že príčinou každej havárie konštrukcie je kombinácia viacerých príčin. Usudzuje, že 60 % predstavuje zlé zakladanie, asi 20 % organizácia výstavby, pretože nebol tam kvalitný stavebný ani autorizačný dozor, nakoniec základy robili viaceré firmy a dlhodobo boli vystavené poveternostným nepriaznivým účinkom, a zvyšných 20 % predstavuje preťaženie haly od snehu. Pri uvažovaných rozmeroch základu a jeho zaťažení, realizovaný spôsob založenia bol nevhodný a iste umožnil tiež pohyby základových pásov. Naproti tomu znalecký ústav Technickej univerzity v Košiciach konštatoval, že základové konštrukcie v mieste tribún nevykazovali deformácie ani trhliny v miestach tribúnových schodíc, čiže skutočné deformácie v horizontálnom a vertikálnom smere museli byť minimálne. Príčinou zrútenia haly bolo nedostatočné zrealizovanie nosnej oceľovej konštrukcie haly do železobetónovej základovej konštrukcie, teda nedodržanie technológie kotvenia (nedostatočná hĺbka zapustenia oceľových tyčí - kotiev a nedostatočné lepenie kotiev). Následkom vytiahnutia kotiev zo železobetónového základu stratila nosná oceľová oblúková konštrukcia oporu v železobetónovej základovej konštrukcii, teda nastalo nedostatočné prenášanie horizontálnych a vertikálnych síl (reakcií) do železobetónového základu. A napokon podľa výsledkov zistených znalcom Ing. A. bola hala preťažená snehom oproti zaťaženiu, ktoré požaduje norma STN 73 0035 - zaťaženie stavebných konštrukcií, čoho výsledkom bolo, že škrupina haly stratila stabilitu a pri štvrtom stabilitnom stave došlo k vytiahnutiu horných kotiev na stene Z2 a tým k zrúteniu škrupiny. Dňa 09.02.2013 v lokalite mesta Stará Ľubovňa fúkal severný vietor s rýchlosťou do 20km/h, v nárazoch do 45 km/h, ktoré bolo zaznamenané v ranných hodinách okolo 6.00 SEČ. Nárazový vietor s rýchlosťou 45 km/h spôsobil „kopnutie“ do nestabilnej konštrukcie a tak inicioval skolabovanie konštrukcie.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že znalecký posudok a výpoveď znalca je len jedným z dôkazov, na ktoré prihlíada súd pri svojom rozhodovaní. Znalec predsa nemôže so stopercentnou istotou uviesť, ako došlo ku samotnému skutkovému deju a kto je jeho páchatelom, pretože nebol priamym pozorovateľom posudzovanej udalosti. Znalec na základe svojich odborných vedomostí a skúseností vyslovuje svoj názor, akým spôsobom a za akých okolností mohlo dôjsť ku skutkovému deju, prípadne príčinám a vzniku následku, berúc do úvahy jednotlivé subjektívne výpovede obžalovaného, poškodeného, svedkov a objektívne dôkazy, ako sú napr. vyhotovená fotodokumentácia, ohliadka miesta činu, vlastné vyšetrovanie, stopy na mieste činu, správy od kompetentných úradov -napr. meteorologické a podobne. Keďže v prípravnom konaní ale neboli dôsledne zaistené, resp. zabezpečené aj ďalšie dôkazy potrebné pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie a tieto toho času už ani nie je možné vykonať a doplniť, nie je preto možné už v tomto štádiu trestného konania ani vyhodnotiť vykonané dôkazy tak, aby bolo možné jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností skonštatovať, že predmetný skutok je trestným činom.

K jednotlivým odvolacím námietkam prokurátora krajský súd poukazuje na vyššie rozvedené právne úvahy, ktorými sa riadil pri preskúmaní jednotlivých výrokov napadnutého rozsudku. Pokiaľ ide o samotné hodnotenie dôkazov, odvolací súd na základe preskúmania odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa a na základe štúdia predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa správne, logicky a presvedčivo vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre jeho rozhodnutie. Žiadnym z vykonaných dôkazov nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, aby obžalovaní konali takým spôsobom, ako im to kládla obžaloba za vinu. Podstatou podaného odvolania je taktiež snaha prokurátora dosiahnuť, aby krajský súd prehodnotil vykonané dôkazy a na základe iného hodnotenia v intenciách požiadavky strany obžaloby dospel k odlišným skutkovým záverom, než aké urobil prvostupňový súd. Je ale potrebné konštatovať, že skutkový stav bol okresným súdom na podklade vykonaného dokazovania zistený správne a následne bolo vo veci aj zákonne rozhodnuté.

Vo vzťahu k jednotlivým obžalovaným krajský súd dodáva ešte nasledovné. Okrem skutočností uvedených už v odôvodnení napadnutého rozsudku, obž. X. A. bol povinný v zmysle uzatvoreného zmluvného vzťahu znášať nebezpečenstvo vzniku škody až do protokolárneho prevzatia diela a vykonávať práce na stavbe, aby nedošlo ku škode, pričom nezabezpečil bezpečnosť staveniska a taktiež neodpratá nadmernú snehovú prikrývku na streche haly. V prvom rade vôbec nie je zrejmé, a obžalovaný

to aj popiera, či vôbec došlo k protokolárnemu prevzatíu časti diela od jednotlivých subdodávateľov. Obž. A. vypovedal, že ak od neho nebolo prevzaté dielo Pienstavom a.s., on taktiež dielo neprevzal od svojho dodávateľa. Existencia síce podpísaného protokolu so spoločnosťou Strateg Building s.r.o. ale bez uvedenia dátumu prevzatia časti diela o tejto skutočnosti ešte nesvedčí, čo bolo napokon aj preukázané na kontrolnom dni 18.04.2012, kedy si mal dovedty uskutočnené časti diela prevziať investor - mesto Stará Ľubovňa, k čomu ale nedošlo pre zistenia viacerých väd a nedorobkov, na odstránenie ktorých obžalovaný následne vyzýval svojich dodávateľov - spoločnosti Strateg Building s.r.o. a Hupro s.r.o., čo svedčí skôr o tom, že ani obžalovaný jemu odovzdávané časti diela neprevzal, lebo by inak nemohol žiadať svojich dodávateľov o odstránenie zistených závad, ale musel by ich vykonať on na vlastné náklady. Okrem iného, konštatácia prokurátora, že k podpisu preberacieho a odovzdávacieho protokolu malo dôjsť v presne nezistený deň, je vágna a dovoľujúca viacero interpretácií, napr., že k tomu mohlo dôjsť aj po zrútení sa haly. Vo vzťahu k povinnosti odpratávať sneh zo strechy obžalovaným krajský súd upriamuje pozornosť odvolateľa na to, že v danom prípade išlo o neprístupnú strechu a aj podľa vyjadrenia znalcov, nebolo možné na nej sneh odpratávať bez ohrozenia života (Ing. A. - odpratanie snehu zo škrupiny haly by bolo životu nebezpečné pre pracovníkov, ktorý by tento sneh odpratávali a to pre to, že by sa pohybovali po nestabilnej konštrukcii a svojou tiažou by spôsobovali lokálne ohybové momenty, ktoré na škrupine nie sú žiaduce a mohli by spôsobiť kolaps konštrukcie), prípadne bez použitia lán a horskej techniky špeciálne na to zaškolených pracovníkov (prof. K.). V spise sa zároveň nenachádza žiaden prevádzkový manuál, s ktorým by bol obžalovaný preukázateľne oboznámený a to akým spôsobom by sa ma starať o halu, najmä pri je zaťažení snehom. Vyjadrenia obžalovaných konateľov firmy Hupro, že ústne upozorňovali na potrebu odpratávania snehu, nie sú vo vyšetrovacom spise ničím podložené. Teda, ak by aj obžalovaný A. mal uloženú povinnosť odpratávať zo strechy sneh, nevedel by to uskutočniť bez vážneho ohrozenia či už svojho života alebo iných osôb, ktorých by na to najal.

Ohľadne obž. F. O. vznikla v prvom rade pochybnosť o tom, či tento reálne vykonával funkciu stavbyvedúceho od samotného počiatku realizácie stavby (príslušné oprávnenie získal až 09.09.2011), z čoho vyplýva, že dovedty nemohol byť ani odborne spôsobilou osobou na výkon takejto funkcie, čo možno pripísať na vrub zlyhania kontrolného mechanizmu pri uskutočňovaní stavby. Ohľadne vykonania nadbetónávky ako aj zadania takejto požiadavky a jej špecifikáciu krajský súd v tomto smere odkazuje na vyčerpávajúce odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Odvolací súd v tejto časti zároveň odkazuje na detailne a precízne spracované dôvody, pre ktoré prvostupňový súd oslobodil spod obžaloby aj obžalovaných Ing. B. P. a F. A., pretože v konaní nebolo nijako preukázané, aby v dôsledku konania obžalovaných boli použité jednotlivé segmenty oceľovej konštrukcie haly, vrátane v projektovej dokumentácii navrhnutého kotvenia konštrukcie haly, ktoré akokoľvek nezodpovedali, osobitne rozmermi a možnej kombinácii ich skladby, podmienkam príslušného technického osvedčenia a príslušných certifikátov, ktoré k oceľovej konštrukcii ako stavebnému výrobku mala spoločnosť HUPRO vydané, ako aj samotného spôsobu výkonu montáže a správnosti kotvenia haly do základových pásov montážnikmi, ktorí ale neboli zamestnancami spoločnosti, kde sú obžalovaní konatelia, a teda títo by mali nielen právo, ale povinnosť kontrolovať kvalitu nimi odvedenej práce, za ktorú by aj patrične zodpovedali, ale túto činnosť vykonávali pre ňu na základe živnosti samostatne zárobkovo činné osoby, pričom sa možno domnievať (neboli zabezpečené OČTK v tomto smere žiadne listinné dôkazy), buď na základe nejakej objednávky alebo zmluvy o dielo, kde sa prenáša zodpovednosť za kvalitu a odbornosť vykonania montáže haly práve na tieto osoby.

V tejto súvislosti je potom potrebné tiež zdôrazniť, že každý je povinný chrániť si svoj majetok primeraným spôsobom, musí mať určitý stupeň ostražitosti, obozretnosti a osobnej zodpovednosti, v zmysle zásady vigilantibus iura scripta sunt (práva patria bdelym - zákony sú písané pre bdelych), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv, a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. V slobodnej spoločnosti je totiž predovšetkým vecou nositeľom práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu stratiť svoje práva majetkové, osobné, satisfakčné a podobne.

Bez povšimnutia preto nemôžu ostať ani pochybenia na strane investora mesta Stará Ľubovňa, čo taktiež nie bezvýznamnou mierou mohlo prispieť k vzniku predmetnej udalosti. Mesto totiž investičnú akciu dostavby zimného štadióna Stará Ľubovňa- tréningová hala, zmena stavby pred dokončením, stavala bez platného stavebného povolenia, išlo teda o čiernu stavbu. Stavebné povolenie zo dňa 18.10.1988

sa vzťahovalo len na výstavbu Sociálno-prevádzkovej budovy pre umelú ľadovú plochu Stará Ľubovňa a stavebné povolenie zo dňa 17.12.1988 zasa bolo vydané len na výstavu otvorenej ľadovej plochy. Obidve tieto povolenia zhodne v bode 2, kde sú určené záväzné podmienky pre uskutočnenie stavby, určujú, že zmeny a odchýlky od schválenej projektovej dokumentácie je možné vykonať len so súhlasom stavebného úradu a podmienok daných pod bodom 1. Taktiež je zrejmé, že k prístupiu k takémuto urýchlenému spôsobu výstavby haly bolo podmienené aj krátkosťou času určenej na vyčerpanie účelovej dotácie zo strany štátu v celkovej výške 1 milión eur do konca roku 2010 (neskôr predĺženej do konca roku 2011), čo malo nezanedbateľným spôsobom aj vplyv na dodržiavanie riadneho stavebného konania. Na základe takto vzniknutého stavu došlo aj k viacerým nedostatkom (pochybeniam) v odberateľsko-dodávateľských vzťahoch medzi investorom, generálnym dodávateľom, administratívnym dodávateľom a subdodávateľmi jednotlivých častí diela (základov, haly, mraziacej techniky a pod.) V takomto prípade, keď by bolo možné časť spoluzodpovednosti za vzniknutú škodu preniesť aj na poškodeného, sa preto javí za opodstatnené okrem hore uvedených dôvodov pri rozhodovaní v tejto trestnej veci vziať do úvahy aj zásadu ultima ratio, keďže za prečin všeobecného ohrozenia podľa § 285 ods. 1, 3 písm. a/ Tr. zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na dva až päť rokov.

Podľa názoru odvolacieho súdu, úlohou orgánov činných v trestnom konaní a súdov v takýchto prípadoch je uplatňovať prostriedky trestného práva zdržanlivo, len ako krajný prostriedok v prípadoch, v ktorých iné, najmä súkromnoprávne prostriedky zlyhávajú, resp. nie sú efektívne, inak by v takýchto prípadoch došlo zo strany súdov konajúcich v trestných veciach k neúmernému nahradzovaniu konania v občianskoprávných, resp. obchodnoprávných veciach. Sporné otázky, ktoré vyplynú zo vzájomného súkromnoprávneho vzťahu, a ktoré sa týkajú porušenia tohto vzťahu, majú byť riešené súdmi v civilnom konaní, nakoľko orgány činné v trestnom konaní a ani súd v trestnom konaní nie sú oprávnené nahrádzať ich činnosť. Práve súdy v civilnom konaní zákonodarca povoláva k tomu, aby rozhodovali všetky sporné otázky, ktoré vyplynú zo súkromnoprávných vzťahov a ktoré sa nevyvíjajú bežne sa vyskytujúcim obdobným prípadom. Trestné právo je možné použiť len v prípadoch, ktoré možno označiť za závažné excesy zo súkromnoprávných vzťahov, ktoré už zjavne presahujú ich rámec. Len takému striktnému prístupu totiž zodpovedá to, že trestné právo má byť uplatňované len ako najkrajnejší prostriedok k postihu typovo najväznejších prípadov porušenia práva a tam, kde prostriedky iných právnych odvetví už nie sú účinné (zásada subsidiarity trestnej represie, tzv. princíp ultima ratio). Prostriedky trestného práva nie je možné využiť len preto, že subjekt, ktorý sa cíti v práve, celkom rezignoval na ochranu, ktorú mu majú poskytnúť súdy v civilnom konaní. Princíp ultima ratio tak umožňuje orgánom činným v trestnom konaní a súdu odlíšiť prípady, ktoré spadajú výhradne do sféry občianskoprávných či obchodných vzťahov a ktoré len zdanlivo vykazujú znaky skutkovej podstaty trestného činu od trestnej činnosti (princíp ultima ratio aplikuje a využíva vo svojich rozhodnutiach aj Ústavný súd SR, napríklad nález I. ÚS 402/2008, uznesenie IV. ÚS 55/2009 a akceptuje ho aj Najvyšší súd SR, napríklad uznesenie z 13. augusta 2013, sp. zn. 2 Tdo 35/2013).

Záver o tom, či v tomto prípade existuje aj zavinenie v zmysle Trestného zákona a v akej forme, je záverom právnym. Tento právny záver o subjektívnych znakoch trestného činu sa však musí zakladať na skutkových zisteniach súdu vyplývajúcich z vykonaného dokazovania, rovnako ako záver o objektívnych znakoch trestného činu. Skutočnosti duševného (psychického) života významné pre právny záver o tom, či je tu zavinenie a v akej forme, sú predmetom dokazovania práve tak, ako všetky ostatné okolnosti napíňajúce znaky trestného činu. Pri zisťovaní okolností, ktoré majú význam pre záver o zavinení, nemožno vopred prikladať osobitný význam žiadnemu dôkaznému prostriedku, ale zavinenie a jeho formu treba usudzovať zo všetkých konkrétnych okolností, za ktorých bol trestný čin spáchaný a zo všetkých dôkazov významných z tohto hľadiska. So zreteľom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov (ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por.) zákon neprikladá a priori žiadnemu dôkazu osobitný význam. Zásada náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por. tiež vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, nie iba o pravdepodobnosť. Za zistenie skutočného stavu veci preto nemožno považovať iba zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, hoci výsledky dokazovania pripúšťajú možnosť urobiť záver, že existuje, avšak na druhej strane nevyklúčujú možnosť iného alebo opačného záveru.

Nie je ani dôvodom na zrušenie napadnutého rozsudku skutočnosť, že prokurátor na základe svojho presvedčenia poukazuje na možnosť hodnotenia tých istých dôkazov s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. Aj keby prichádzali do úvahy dva či viac výkladov na základe vykonaných dôkazov, nie je možné urobiť záver, ktorý najviac zaťažuje obžalovaného, a to práve s ohľadom na princíp prezumpcie

neviny, ktorý vyžaduje, aby to bol štát, ktorý nesie konkrétne dôkazné bremeno a tam, kde sú akékoľvek pochybnosti, musia byť vyložené v prospech obžalovaného. V uvedenom smere je nutné stotožniť sa s postupom súdu prvého stupňa, nakoľko výrok o vine môže byť založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania a pokiaľ neexistuje ucelená reťaz dôkazov, tak priamych ako aj nepriamych pre vyslovenie bezpečného záveru, že skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, je trestným činom a ak zostanú po vyčerpaní všetkých dôkazných prostriedkov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti dôležitej pre zavinenie, je nevyhnutné obžalovaného oslobodiť spod obžaloby, pri rešpektovaní zásady in dubio pro reo.

Sumarizujúc uvedené preto krajský súd už len záverom dodáva, že na základe vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. poriadku dospel okresný súd k správne mu záveru o tom, že vykonanými dôkazmi nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutky popísané v obžalobe prokurátora, sú trestným činom. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, výsledky vykonaného dokazovania odôvodňujú postup podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku. V danej trestnej veci sa nevyžaduje, aby bolo bez pochybností preukázané, že skutok je trestným činom, naopak, pre oslobodenie spod obžaloby stačí len pochybnosť o tom, či sú naplnené všetky obligatórne náležitosti súdeného trestného činu.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd riadny opravný prostriedok okresného prokurátora vyhodnotil ako nedôvodný a jeho odvolanie zamietol postupom podľa § 319 Tr. poriadku. jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.